buiten band

jaargang 35
zomer 2016
Uitgave van de Vereniging van Gepensioneerden ANWB – Lid van het NVOG

Heen en weer naar Curaçao

De ALV: één grote reünie

Stel orde op uw zaken

VG-ANWB

Kijk voor informatie op onze website: **www.vg-anwb.nl**

colofon

Bestuur VG-ANWB
Adres bestuurssecretariaat:
Goudenregenzoom 122, 2719 HD Zoetermeer
secretariaat@vg-anwb.nl
tel. 0182-742592

Dick Kooman, voorzitter
voorzitter@vg-anwb.nl

Frank Twiss, secretaris
secretaris@vg-anwb.nl

Bert Nollen, penningmeester
penningmeester@vg-anwb.nl
girorekening NL47INGB0003816027
ten name van Vereniging van
Gepensioneerden ANWB

Mieke Geursen, ledensecretariaat
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Annette Notenboom, activiteiten
activiteiten@vg-anwb.nl

Randolf de Leeuw, regiocontacten
regiocontact@vg-anwb.nl

Ledensecretariaat/berichten
Adres ledensecretariaat
(voor alle mutaties en ledencontacten)
Ledensecretariaat VG-ANWB
Koninginnelaan 49
2281 HB Rijswijk (ZH)
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Rolf van der Loo, tel. 070-399 20 77
Mieke Geursen, tel. 071-561 64 21

Website VG-ANWB
www.vg-anwb.nl
Chris Soudan, webmaster
webmaster@vg-anwb.nl

Pensioenfonds ANWB
www.pensioenfondsanwb.nl

NVOG
De VG-ANWB is lid van de NVOG
www.gepensioneerden.nl

Redactie Buitenband
Bert van der Snoek,
waarnemend hoofdredacteur
hoofdredacteur-bb@vg-anwb.nl

Annette Notenboom, activiteiten
activiteiten@vg-anwb.nl

Chris Soudan, vormgeving
vormgeving-bb@vg-anwb.nl

Mieke Geursen, fotografie
fotografie-bb@vg-anwb.nl

Kopij volgend nummer
uiterlijk voor 15 juli 2016
naar: hoofdredacteur-bb@vg-anwb.nl

Druk Buitenband
De Boer, Zoeterwoude

redactioneel

Ju

'Het is half vijf in de morgen. Ik heb vannacht weinig geslapen. Vertwijfeld heb ik mij afgevraagd waarom ik zo nodig 'ja' moest zeggen. Tegen een nieuw begin, iets jongs, iets leuks... ja, tegen een puppy.'
Herinnert u zich of herinner jij je dit stukje tekst? Het was het begin van het redactioneel van Ria Peerdeman uit het voorjaarsnummer van vorig jaar. Nu ik tijdelijk haar rol als hoofdredacteur heb overgenomen en dit redactioneel mag schrijven - Ria heeft vanwege een grote klus voor haar oude werkgever het stokje aan mij overgedragen - kan ik haar bijna letterlijk citeren. Ook ons gezin (man, vrouw) is uitgebreid met een nieuw hondje, een teefje van het ras Heidewachtel, genaamd Merel. Hoewel we al ruim dertig jaar ervaring met een hond in huis hebben en al drie keer eerder een pup hebben opgevoed, valt het deze keer niet mee. Zindelijk maken, laten luisteren, een poosje alleen kunnen laten en vooral niet laten trekken aan de lijn, cursussen volgen; blijkbaar zijn we vergeten dat dit ook allemaal bij het plezier dat je van zo'n beestje hebt hoort. Enfin, ik hou u of jou op de hoogte van mijn ervaringen, wellicht dat u of jij er wat aan hebt, mocht u of jij plannen voor gezinsuitbreiding met een (jong) hondje hebben.
Valt het u of jij op dat ik nogal gekunsteld omga met hoe ik u of jij aanspreek? Het liefst zeg ik jij tegen oud-collega's, maar omdat er ook veel zeer oude mensen onder ons zijn, weet ik niet of dat gepast is. Zelf ben ik pas 68 en van een generatie die geleerd heeft om u tegen ouderen te zeggen.
In het begin van mijn ANWB-tijd (1978-2007) zei ik ook u tegen ouderen, tenzij die

inhoud buitenband

Redactioneel	2
Van de voorzitter	3
Lezers reageren: Beste Mensen	4
Vertrokken naar Curaçao: Dirk Diepenhorst	6
Dingen van de dag	8
Vrij en Werk: Wil Botman	9
Tussenstand enquête	10
Verslag van de ALV	12
Annettes allerlei	14
Wat een hondenleven!	16
Orde op zaken stellen	18
Onvergetelijke herinnering van John Vink	20
Vitaal: John Ekel	21
Pensioen en Zorg door Beno Koens	22
Nieuws van het Ledensecretariaat	23
Puzzel	24

Foto omslag Dirk Diepenhorst: Curaçao.

uitdrukkelijk hadden verzocht om vooral jij te zeggen. In die jaren veranderden de omgangsvormen, want opeens werd het gewoon om jij tegen alle collega's te zeggen. Alleen met directieleden lukte dat niet zo, maar dat lag meer aan mijzelf dan aan hun. Heel grappig vind ik nog steeds dat mijn eerste 'chef', die nog geen veertig jaar oud was en ik net dertig, niet wilde dat je jij tegen hem zei en hij op zijn beurt ook iedereen, dus ook mij, met u aansprak. Maar tien jaar later veranderde dat opeens; we mochten, nee, moesten, jij zeggen en hem bij zijn voornaam noemen. En het gekke is: dat ging mij heel moeilijk af. Ik bleef er onhandig mee omgaan en nog steeds heb ik er een beetje moeite mee.
In Engeland of Amerika hebben ze deze 'problemen' niet, daar zeggen ze gewoon you tegen iedereen. Dat bracht mij op de oplossing voor mijn probleem hoe ik u of jou aan moet spreken. Zal ik gewoon 'ju' tegen iedereen zeggen?
Ik hoor graag wat ju hiervan vindt.

Bert van der Snoek
hoofdredacteur-bb@ vg-anwb.nl

Een opmerkelijke oproep: Gezocht: collega's die niets weten van pensioenzaken!

Directeur Pensioenfonds ANWB Henk van Drunen is op zoek naar vier of vijf (oud)medewerkers die absoluut geen verstand hebben van pensioenzaken. Hij wil hen betrekken bij de communicatie vanuit het fonds, hoofdzakelijk brieven. Wie zich aanmeldt, krijgt af en toe een brief voorgelegd met de vraag of deze begrijpelijk is.
De gedachtegang hierachter is, dat als zelfs mensen zonder enig verstand van pensioenzaken een brief begrijpen, de brief in orde is.
Wilt u op deze manier bijdragen aan begrijpelijke communicatie over pensioenen (er wordt waarschijnlijk hooguit vijf of zes keer per jaar een beroep op u gedaan), stuur dan een mail aan Marina Goosen van het fonds:
mgoosen@anwb.nl. Bellen mag ook: 088 2697188.

van de Voorzitter

We kunnen terugkijken op een voorspoedig verlopen ALV op 22 april. Elders in dit blad een uitgebreid verslag. Ik kan hier daarom volstaan met mijn dank uit te spreken aan mijn medebestuurders, het ledensecretariaat en de kascommissie, voor alle werk bij de inhoudelijke en praktische voorbereiding en uitvoering van deze ALV. Ook veel dank aan Rian Vreeburg, directeur ANWB Hulpverlening, die dit jaar de op de ALV gebruikelijke inleiding hield over de uitdagingen voor Hulpverlening in de komende jaren.
We zijn erg blij met de benoeming van financieel expert Bert Nollen tot onze nieuwe penningmeester. Dick van Werkhoven kan nu eindelijk definitief afgelost worden en secretaris Frank Twiss kan zich weer geheel richten op zijn eigen werkzaamheden. Mieke Geursen, Annette Notenboom, Randolf de Leeuw en ondergetekende completeren de groep. In de kascommissie bereikte Arie Spaans zijn maximale termijn van liefst vier jaar, waarvoor veel respect. Naast Margreet Albers en Michel de Korte brengt Wil Amons de kascommissie weer op volle sterkte. Bij de redactie van de Buitenband neemt Bert van der Snoek de taken van hoofdredacteur voorlopig waar voor Ria Peerdeman, die zich door drukke werkzaamheden elders tijdelijk heeft teruggetrokken. Bij het ledensecretariaat, het websitebeheer en onze vertegenwoordigers bij ANWB Pensioenfonds, het Sociaals Fonds en het NVOG blijft gelukkig iedereen op zijn post. Alle organen van onze vereniging zijn daarmee goed op orde, waarover we zeer tevreden kunnen zijn.
Tot ons genoegen meldden zich na de ALV nieuwe kandidaten als rcp-er en voor de fotoredactie van de Buitenband. De zoektocht naar liefhebbers voor de nog ontbrekende plekken in het team van rcp-ers gaat door. In de volgende Buitenband verwachten we een aantal nieuwe maar toch ook bekende gezichten te kunnen presenteren.
Voor alle duidelijkheid: de contributie is nu weliswaar verhoogd tot € 18,– per jaar, maar met de afgesproken reductie bij automatische incasso blijft deze voor de meeste leden ongewijzigd op € 15,–. Hiermee zal de werklast voor de penningmeester verder kunnen afnemen, zoals bedoeld bij het instellen van het systeem van automatische incasso.
Na de nieuwjaarsreceptie in Den Haag volgden eind februari en begin maart de voorjaarsbijeenkomsten in Assen, Gilze-Rijen en Apeldoorn. De stemming zat er weer goed in en het was hartverwarmend te ervaren hoe de leden weer genoten van het weerzien met hun oud-collega's. Misschien moeten we deze bijeenkomsten weer vervroegen naar januari, om het weer wat meer nieuwjaarsrecepties te laten zijn. We zijn benieuwd of de ledenenquête waarover elders in dit blad iets meer, een indicatie in die richting geeft.
Elk jaar stelt de ANWB de faciliteitenregeling voor gepensioneerden vast. Onder druk van de moeilijke economische tijden, met noodzakelijke reorganisaties bij diverse afdelingen, kijkt de ANWB kritisch naar alle kosten, dus ook naar de kosten van de faciliteitenregeling. Overleg met de ANWB-directie heeft er in geresulteerd dat de regeling ook dit jaar in stand blijft, wel met de al aangekondigde afbouw van de tegemoetkoming in de Zvw-premie.
Graag binnenkort tot ziens op de komende excursies.
De inschrijfformulieren hebt u bij het verschijnen van dit blad inmiddels ontvangen.

Dick Kooman, voorzitter VG-ANWB
voorzitter@vg-anwb.nl

Beste Mensen

Beste lezer,
Dit is de tweede editie van deze rubriek waarin u, lezer, de gelegenheid en ruimte krijgt om te reageren op artikelen in de Buitenband of iets wil opmerken dat voor andere lezers van belang, interessant of gewoon leuk om te lezen is.
Dus: als u het ergens niet mee eens bent of juist wel; als u zich ergens aan heeft geërgerd of juist mee geamuseerd; tips heeft waar uw oud-collega's wat aan hebben, schroom dan niet om ons dat te mailen. Samen maken we van Beste Mensen een populaire rubriek, net zoals dat vroeger het geval was met de gelijknamige rubriek in de Kampioen.

Redactie
redacteur-bb@vg-anwb.nl

Vaarvakantie met rolstoelers

Onderstaande informatie ontvingen wij van Dick van de Westeringh, onze RCP-er uit Regio 80.
Door een initiatief van de Stichting Varen met Wielen is het mogelijk om samen met rolstoelafhankelijke mensen op eigen gelegenheid een vaarvakantie te houden op het motorjacht de Quincy. Aan boord van het aan stoelgebruikers aangepaste schip bevindt zich alles wat nodig is voor een normale huishouding van zes personen. Eén en tweepersoonsbedden, een hoog-laag bed met papagaai, dekbedden en kussen, een keuken met complete inventaris, een aangepaste badkamer en aangepast toilet,(til)liftinstallaties, een telvisie en geluidsinstallatie, kortom, aan alles is gedacht. Alleen voor (mobiele) telefoons en bedkinnen moeten vakantievierders zelf zorgen.
De Quincy is 15 meter lang en 4,70 m breed en men heeft geen vaarbewijs nodig om het schip te mogen besturen. Maar als niemand dat kan of durft, dan kan de stichting voor een ervaren vrijwilliger zorgen. Die hoeft men niet te betalen; alleen wel voor zijn eten en drinken te zorgen.
Men huurt het jacht voor één week, vanaf woensdag 12 uur tot de daaropvolgende dinsdag 16 uur. Eén week huren kost 1200 euro en de borg bedraagt 500 euro.
De thuishaven van de Quincy is Jachtcharter Panorama in Zwartsluis. Daar wordt na afloop de verbruikte dieselolie verrekend. Er kunnen maximaal zes personen mee, waarvan er minimaal één en maximaal twee volledig rolstoelafhankelijk zijn. Als er een schipper van Varen met Wielen meegaat, kunnen maximaal vier personen mee. Overigens is 'onze' Dick van de Westeringh één van de vrijwillige schippers!
Het schip is vanaf 1 april tot 1 november in de vaart.
Voor meer informatie, zie *www.varenmetwielen.nl*, of bel 06-51185959.

Nergens aan mee kunnen doen, wat dan?

Veel leden zullen haar kennen, zeker van naam: Tine den Boer. Tine heeft heel lang een column in de Kampeer en Caravan Kampioen gehad en ze leverde ook veel gedichten aan voor de Buitenband. Via via vernamen we dat Tine, inmiddels ver in de tachtig en vanwege lichamelijke beperkingen woonachtig in een Haags verpleeghuis, bepaalde ideeën heeft over de zin en het nut van onze vereniging voor gepensioneerden. Zelf schrijven gaat niet zo goed meer, dus we hebben Tine gebeld zodat ze haar mening kan geven.
Tine: 'Onze vereniging bestaat uit twee groepen: mensen die nog redelijk goed ter been en geestelijk in orde zijn en mensen, veelal de oudsten, die min of meer gehandicapt zijn. Tot die laatste groep behoor ik. Wij kunnen nergens aan meedoen, niet aan excursies deelnemen, niet naar recepties en ook niet de algemene ledenvergadering. In de Buitenband kunnen we alleen verslagen lezen over de bijeenkomsten waar we niet bij kunnen zijn en over oud-collega's die we niet meer kunnen ontmoeten. En dat vind ik jammer.
Wat zou het toch leuk zijn als mensen uit de groep waar ik toe behoor eens of regelmatig samen kunnen komen, op een terrasje bijvoorbeeld, om onder het genot van een glaasje bij te praten. Ik weet natuurlijk dat dit niet zo gemakkelijk is om te organiseren. We kunnen nu eenmaal niet zelfstandig ergens naartoe, dus dat zal geregeld moeten worden, bijvoorbeeld met vrijwilligers, familieleden of kennissen die ons begeleiden. In Den Haag weet ik wel een paar leuke locaties waar je gezellig met een groepje kunt zitten, zoals de Haagse Beek bij Kijkduin en het restaurant in het Westbroekpark. Bij Van der Valk kun je ook altijd goed terecht.'
Tot zover Tine den Boer. Ze heeft via de enquête waarover u elders in dit nummer kunt lezen ook haar wensen kenbaar gemaakt, maar misschien dat er via dit stukje iemand opstaat en

iets aan dit probleem kan doen. We zijn benieuwd naar de reacties, die u kunt sturen naar redacteur-bb@vg-anwb.nl

Redactie

Groeten en succes toegewenst

Beste redactie, we wilden jullie laten weten dat we met plezier het laatste nummer van de Buitenband hebben gelezen. De variatie is groot en de informatie in vele artikelen is prima. Hopelijk zijn de vele toegezegde bijdragen van hetzelfde niveau. Veel succes met de volgende nummers.
Groeten van ons, aan allen.

Gerard en Anneke de Regt

Aandacht voor het levensboek

Wat een goed idee om het maken van een levensboek aan te moedigen (artikel over levensboeken in het voorjaarsnummer). De belangstelling voor levensverhalen van mensen is de laatste tien jaar enorm toegenomen. Kijk maar eens in de boekhandel of naar TV programma's waarin we alles over het leven van andere mensen willen weten en zien. Nadat ik met VUT ben gegaan heb ik verscheidene levensboeken gemaakt voor bewoners in verzorgingshuizen. Er is altijd sprake van wederkerigheid. Dat betekent: de ander vertelt en ik schrijf het verhaal zo op alsof de persoon het zelf geschreven heeft. Zo'n verhaal hoeft niet altijd geheel waar te zijn. Fictie en werkelijkheid lopen soms door elkaar, maar het blijft een verhaal van de ander. Iedereen kan een levensboek of een album met foto's maken. Daarvoor hoef je geen bijzonder schrijftalent voor te zijn. Wel zijn er enkele aanbevelingswaardigheden, zoals: ware interesse hebben voor de ander, goed kunnen luisteren en geen suggestieve vragen stellen waarin je eigen waarden en normen herkenbaar zijn. Het bezoeken van ouderen is niet altijd makkelijk, maar het werken aan een levensboek geeft structuur aan zo'n bezoek. Behalve voor de verteller zijn al die verhalen ook een verrijking voor de levensboekenschrijver.

Huibert Oppedijk van Veen

Fit in 20 minuten bij oud ANWB-collega

In mijn eerste jaren bij de ANWB als onderzoeker bij de afdeling Waren- en dienstenonderzoek werkte ik bij het testen van ski's, sneeuwkettingen en andere wintersportartikelen veel samen met wintersportspecialist René de Groot. Elk jaar gingen we wel een paar maal naar Zuid-Beieren, naar het skilaboratorium in München, dat we voor de technische testen inschakelden, en naar de skipistes voor het praktijkonderzoek.
Toen ik ander werk binnen de ANWB ging doen en René zich ging bezighouden met ski- en golfreizen hield de samenwerking op en we zagen elkaar alleen nog af en toe tijdens de lunch in het bedrijfsrestaurant. Een longontsteking en de nasleep daarvan hield René meer dan een half jaar thuis. Hij kwam ook niet meer terug, toen in die tijd door de reorganisatie van zijn afdeling zijn functie verviel.
Rond die tijd ging ik zelf met VUT en toen bemerkte ik pas dat René weg was. Navraag naar waar hij gebleven was leverde aanvankelijk niets op. Uiteindelijk kwam ik hem min of meer toevallig weer op het spoor, toen hij contact legde met een van mijn relaties op internetplatform LinkedIn. René bleek intussen, na enkele jaren voor Arts en Auto reizen te hebben georganiseerd, een fitness-studio in Den Haag te zijn gestart als franchisenemer van fit20. Een afspraak was toen snel gemaakt en René nodigde me uit om eens bij hem te komen kijken en oefenen.
Het systeem van fit20 is dat je in slechts 20 minuten per week met speciale oefeningen op geavanceerde fitnesstoestellen je conditie op peil kunt brengen en houden en je algemene gezondheid kunt verbeteren. Omkleden is niet nodig, want je gaat er niet van transpireren. Dat is handig voor mensen met weinig tijd om te sporten, want het kan tussen de drukke dagelijkse werkzaamheden door.
Aanvankelijk was ik sceptisch over het concept. Voor mij als gepensioneerde is tijd geen argument, terwijl ik al meerdere malen per week roei, fiets en hardloop. Om zelf extra resultaten van fit20 te kunnen ervaren heb ik het nog te kort gedaan.

Maar de werking blijkt wetenschappelijk bewezen en er zijn veel enthousiaste verhalen van deelnemers, ook van een paar ANWB-ers, die bij René trainen. Zij ervaren dat deze manier van trainen makkelijk is op te brengen en vol te houden, terwijl de resultaten er niet om liegen. Na een half jaar voelen ze zich al duidelijk fitter en sterker. Enige minpunt is dat het niet goedkoop is. Daarvoor krijg je tijdens de wekelijkse 20 minuten training wel continu persoonlijke begeleiding van René of een van zijn collega's en ben je geheel privé zonder andere sporters in de trainingruimte.
Geïnteresseerde leden kunnen het zelf eens uitproberen, bij René in Den Haag, J.van Oldenbarneveltlaan 9a te Den Haag, zijn 2e vestiging aan de Kalvermarkt 53 of bij één van de andere fit20-vestigingen door het hele land. Kijk daarvoor eens op de websites www.fit20denhaag.nl of www.fit20.nl.
René geeft leden van de VG-ANWB 10% korting in zijn vestigingen, ook voor de partner die in dezelfde tijd mee gaat.
Goed om te zien dat de oud-collega, waar ik zo intensief en prettig mee samengewerkt heb, buiten de ANWB zo goed zijn draai heeft gevonden.

Dick Kooman

Het mandje

Herinnert u zich het kerstpakket nog, dat we kregen van de ANWB? Daar is heel wat commentaar op geleverd, hoorden we in de wandelgangen. Vooral het 'mandje' werd bekritiseerd. Nu wordt er altijd kritiek geleverd op kerstpakketten, vroeger en tegenwoordig nog steeds. Misschien werd er de laatste jaren daarom voor gekozen om ons te 'verblijden' met een cadeaubon die we in de ANWB-winkel konden verzilveren. Maar ook dat viel niet bij iedereen in goede aarde; het verrassingseffect was hiermee verdwenen. Maar afgelopen kerst werden we weer verrast met een heus kerstpakket. Met daarin het 'mandje'.
Wat moeten we daar nou mee, verzuchtte menig gepensioneerde. Op de fiets bevestigen zag een van onze leden niet zo zitten; veel te gevaarlijk. Maar op de rollator....

Hij vertrok...

kwam weer terug, vertrekt weer...

De rollen zijn omgedraaid: Bert interviewt Dirk in een gezellig restaurant.

Wie vertrok en vertrekt?

Dirk Diepenhorst. Wie kent hem niet, 'onze' Dirk? Veertig jaar heeft hij de ANWB gediend. De laatste tien heeft hij naam en faam verworven als redacteur en interviewer van het personeelsblad Inzicht, de voorganger van Blik.

Dit keer zijn de rollen omgedraaid, wij interviewen Dirk. En zoals hij dat 'vroeger' met zijn interviews deed, spraken we elkaar tijdens een eenvoudige lunch. Deze keer in een gezellig restaurantje aan de boulevard van Kijkduin. En we dronken er een bescheiden glaasje droge witte wijn bij, want uit ervaring weten we dat een drankje de tongen losmaakt...
Dirk is op het moment dat u dit leest 70 jaar, maar als hij had gezegd dat hij zestig is, geloof je dat ook. Dat jonge uiterlijk heeft hij onder meer te danken aan een volle, witgrijze haardos. Misschien dat zijn tien jaar jongere hartsvriendin Tilly hier ook een rol in speelt en wellicht dat geen kinderen hebben hem ook jong heeft gehouden. Dirk over het geen kinderen hebben: 'Op Curaçao kwamen we een Canadees echtpaar tegen dat zich had voorgenomen tijdens hun cruise geen contact met de kinderen te hebben. Ze vroegen aan Tilly of zij kinderen had. Niet dus. 'Heel verstandig', zeiden ze. Ik heb ze nooit gemist, kinderen. Tilly ook niet.'
Ze zijn dus vertrokken, Dirk en Tilly. Naar Curaçao. Maar niet helemaal, want hun thuisbasis is en blijft een mooi huis met tuin en garage aan de rand van Den Haag, in de wijk Ypenburg, grenzend aan Nootdorp. Ze hebben niet slecht geboerd, alle twee. Tilly heeft in de reclamewereld gezeten en ook nog bij Heineken gewerkt, en Dirk heeft een indrukwekkende carrière bij de ANWB achter de rug. Toen hij van de lagere school kwam, wilde hij automonteur worden en daarom ging hij naar een LTS, ambachtsschool, in Voorburg. Hij heeft er vijf jaar over gedaan om gediplomeerd automonteur te worden, maar dat kwam omdat hem tussentijds werd wijsgemaakt dat automonteur niets voor hem was en dat hij maar timmerman moest worden. Dat was een verkeerde inschatting; Dirk ging uiteindelijk toch voor het diploma automonteur.
Op zijn achttiende solliciteerde hij bij Mazda en hij kon daar meteen aan de slag, maar net daarvoor kreeg hij via de school een uitnodiging van Cees van Dijkhuizen en Han Beelo om een opleiding op het TOC (Technisch Opleidingcentrum) van de ANWB te volgen. Daar had hij wel oren naar, want sleutelen deed hij maar al te graag. Na een jaartje TOC moest hij in dienst, maar in dat eerste jaar was hij wel eens mee geweest met Cor Wolf en Lex Coenen om auto's te testen. Dat smaakte naar meer. Toch kwam hij na zijn diensttijd op zijn 21ste eerst in de Technohal bij het hoofdkantoor terecht om auto's te keuren en daarna bij een paar Wegenwachtstations. Tot meneer Van Deelen belde: of hij misschien autotester wilde worden. En of hij dat wilde! Dirk: 'Zo is het heel mijn loopbaan bij de ANWB gegaan: ik ben als het ware overal ingerold, van de ene mooie baan in de andere. Dat kon in die tijd nog.'

Een jongensdroom kwam uit. Vijftien jaar lang mocht Dirk auto's testen, samen met collega's als Cor Wolf, Willem Wilmink en niet te vergeten Seppe Keus, die Dirk onlangs nog hielp bij de aanschaf van een andere auto (Dirk: 'Seppe kan beter onderhandelen dan ik'). Met hun lange haar en leren jacks werden ze in het autowereldje de Starsky en Hutch van de ANWB genoemd. Op een gegeven moment wilde Dirk ook testverslagen gaan schrijven en daarom besloot hij een cursus journalistiek in Utrecht te volgen. Dat was de voorbode van een volgende stap in zijn carrière. Hans van Veen van de Persdienst tipte hem dat Theo Kroon een nieuwe persvoorlichter zocht. Collega's waarschuwden hem voor Theo, omdat dat een nogal knorrige man zou zijn, maar Dirk ervoer dat heel anders: 'Theo is zo'n fijne man. Ik heb ook veel van hem geleerd. Bijvoorbeeld dat ik journalisten die mij uitspraken probeerden te ontlokken diep in de ogen moest kijken, want dan zie je of ze te vertrouwen zijn.'
Als persvoorlichter kwam Dirk overal terecht en hij verscheen ook veel op tv. Meestal bij regionale zenders en in middagprogramma's, zoals AVRO's Servicesalon, zodat ANWB-collega's hem niet vaak te zien kregen. Als een van de vele hoogtepunten in zijn persvoorlichterschap noemt Dirk een ontmoeting met Peter Koelewijn (Kom van dat dak af) en Bonnie St Claire

Dirk en Tilly genieten van het leefklimaat op Curaçao.

(hik) tijdens het begeleiden van een wintersportreportage in Oostenrijk. Op een avond zong Peter Koelewijn in een kroeg opeens een lied over die man van de ANWB. Dirk: 'Dat was ik dus.'
Maar het einde van 15 jaar persvoorlichterschap was niet zo leuk: toenmalig hoofddirecteur Paul Nouwen wilde hem na enkele incidenten weg hebben bij de Persdienst. Ad Vonk was Theo Kroon inmiddels opgevolgd en ook benoemd tot hoofd Interne Betrekkingen en hij stelde Dirk, inmiddels de 50 gepasseerd, voor om redacteur bij Inzicht te worden. Dirk: 'Iedereen was blij met deze oplossing: Nouwen dat ie mij kwijt was, Ad omdat hij er een redacteur bij kreeg en ik dat er weer wat nieuws op mijn pad was gekomen.' Een gouden tijd noemt Dirk zijn tienjarig redacteurschap. Vooral zijn interviews met collega's voor Inzicht zal menigeen zich herinneren. Het zijn er ongeveer 120 geweest. En de Bondbons natuurlijk, die hij samen met Henk Zwijnenburg bedacht.
De stijl van Dirks interviews was heel bijzonder; de couleur locale maakte er altijd deel van uit. Dat idee was van Joop Karsemeijer. Dirks tweede interview was met Joop op zijn werkkamer en toen zei Joop tegen hem: 'Dat moet je zo niet doen. Ga lekker buiten de deur met iemand eten en drink er wat bij; dan komen de mensen die je interviewt heel anders uit de verf.' Dirk heeft dat advies gelukkig opgevolgd.
Bij Inzicht heeft Dirk veel vrijheid genoten van de hoofdredacteuren die hij 'versleet': Roel Kok, Ria Peerdeman en Suzanne Vrolijk. Maar in 2008 was het uit met de pret; Dirk had er veertig jaar dienstverband opzitten en mocht op zijn 62ste met pensioen. Werken doet hij nu niet meer, maar hij begeleidt nog wel kampeerreizen van de ANWB. Behalve tuinieren en een beetje wandelen en fietsen heeft hij weinig hobby's. Vroeger heeft hij wel gevoetbald en getennist, maar een vervelende hernia heeft intensief sporten onmogelijk gemaakt.
Oei, ik zou het bijna vergeten te vermelden: Dirk heeft ook bij het ANWB-cabaret Poeha gezeten, waar onder anderen oud-Buitenband redacteur Henk van Loon, Ries Corver (Persdienst, Kampioen), Carla Witmans en een van de twee exen van Dirk, Janine Neuteboom, deel van uitmaakten. Dirk was ook de man die de legendarische bonte avonden organiseerde. Uw interviewer heeft hier samen met Adriaan Huigen, oud redacteur van de Autokampioen, ondervonden hoe leuk het was om hieraan mee te doen.

Heen en weer naar Curaçao

Hoogste tijd om ons gesprek voor dit verhaal even te onderbreken om een paar hapjes te nemen van de overheerlijke garnalen in dilleroomsaus en een paar teugjes witte wijn te nemen. Van Dirks carrière weten we nu even genoeg, we moeten het over zijn verhuizing hebben. Niet naar een land ergens in Europa, zoals de andere vertrekkers die we in deze serie aan het woord hebben gelaten. Nee, Dirk en zijn Tilly hebben het verderop gezocht en hebben een huis gekocht op Curaçao.
Curaçao, hoe kom je daar nou terecht? Enthousiast als altijd (wijntje Dirk?) vertelt Dirk hoe dat zo gekomen is. Daarvoor moest ie even terug in de tijd. 26 jaar geleden leerde hij Tilly kennen en kort daarna vertrok zij voor een zeilvakantie in de Caraïben. Ze was er op slag verliefd op. Veel later, zo'n 15 jaar geleden, kochten vrienden van ze een groot huis op Curaçao. Dirk en Tilly gingen een paar keer bij ze op bezoek, logeerden bij ze en pasten en passant op de kinderen als hun vrienden op stap gingen. Drie jaar geleden stelde Tilly voor om daar ook een huis te kopen. Ze was gek op het klimaat daar, elke dag dertig graden, dat zijn we niet gewend in Nederland. Maar Dirk zag het niet zo zitten om daar permanent te wonen en daarom besloten ze tot een compromis: een huis kopen op Curaçao om daar een paar keer per jaar heen te gaan en het te verhuren als ze er niet waren, en hun huis in Den Haag aanhouden. Twee jaar geleden was het zover, na een mislukte zoektocht via een makelaar kwam een projectontwikkelaar op de proppen met een huis waar ze op vielen. Het is me dan ook een huis: zeg maar gerust een villa. Zo heet het ook: Villa Hopi Caribbean. Het eerste wat Dirk noemt is de enorme veranda van 45 m^2 waar ze graag op vertoeven. Verder heeft het huis een woonkamer, drie slaapkamers, twee badkamers en een ruime woonkeuken.
En een mooie tuin natuurlijk, zonder zwembad. Maar dit 'gemis' wordt goedgemaakt door een tegenover de villa liggend gemeenschappelijk zwembad. Zwemmen doen ze natuurlijk ook graag in de warme zee, die op een eiland dat ongeveer 30 x 60 km groot is, altijd dichtbij is.
Als we Dirk spreken, is hij net terug uit Curaçao. Ze verbleven daar negen weken en blijven nu een tijdje in Nederland. Hoewel: als deze Buitenband uitkomt, bevinden ze zich ergens in het Spaanse Andalusië om een kampeerreis van de ANWB te begeleiden. In het najaar gaan ze weer terug naar Curaçao. In de tijd dat ze daar niet zijn, zorgt een beheerder voor de verhuur en het onderhoud van de villa en een tuinman houdt de tuin op orde. Dirk had er in het begin wel een beetje moeite mee dat er vreemden in hun huis bivakkeerden, maar tot nu toe is het goed gegaan. Dirk: 'Er is nog geen glas gebroken.

De veranda is het favoriete onderdeel van hun huis.

Enne, verhuren doen wij om een beetje uit vaste kosten te komen.'
De wijn doet zijn werk: Dirk biecht op dat Tilly de gangmaker van hun tweeën is; zij is het die de initiatieven neemt. Maar daar heeft hij totaal geen moeite mee. Ook hij geniet van het heerlijke klimaat, hoewel hij niet veel in de zon zit. In de negen weken dat ze er zaten, is er slechts één bui gevallen. Zelfs in de regenperiode viel er geen druppel als gevolg van het bekende natuurverschijnsel El Nino. Ondanks dit gemis blijft het leefklimaat prettig. Dirk: 'Curaçao is een feesteiland. Alles vindt in de open lucht plaats. Je komt ook veel BN-ers tegen. Zoals Barry Hay van de Golden Earing en Jeroen Pauw. Sanne Wallis de Vries en Victoria Koblenco traden hier pas nog op met hun Lul-verhalen (of waren het Vaginamonologen?).'

Het is duidelijk, Dirk en Tilly houden dit leventje nog wel een tijdje vol. Maar ze hebben het wel getroffen met hun buren in Nederland, want die verzorgen hun tuin en de post als ze weg zijn. Op hun beurt zorgen zij voor de kat van de buren als die op vakantie zijn, maar toch voelt Dirk zich wel eens bezwaard. Als hij dat laat merken zegt zijn buurman: 'Hou toch op man, dat stelt toch niks voor wat wij doen'.
Een mooi citaat om ook op te houden dit vertrekverhaal.
Maar niet zonder Dirk en Tilly een plezier te doen en het adres van hun villa te vermelden.
Voor het geval dat u ook even wilt vertrekken naar Curaçao en een logeeradres zoekt:
www.villahopicaribbean.com.
U kunt ook mailen naar
tillyvangeest@gmail.com
of bellen 0031625582035.

Bert van der Snoek
redacteur-bb@vg-anwb.nl

Ook vertrokken en niet of gedeeltelijk teruggekeerd? Laat het weten, dan komt u ook in de Buitenband.

column

ingen van de Dag!

Kroegwijsheden

'Suiker is de grote boosdoener'. Deze woorden vang ik op als ik in mijn stamkroeg langs een tafeltje loop. Het gezelschap bestaat uit vier grijze koppen, zoals meestal rond deze tijd op deze plek. Het kroegje is 's morgens een verzamelplaats van de herfst der natie, oude mannen en vrouwen die met elkaar graag terugkijken op een werkzaam en vaak spaarzaam leven. Het onderwerp van gesprek is meestal de tijd waarin alles beter was en dan met name de gezondheid. Daarin verschilt zo'n stamkroeg eigenlijk niet van verjaardagspartijtjes of een reünie van mensen op gevorderde leeftijd.
Onze generatie is een groot afnemer van de veelbesproken gezondheidszorg. Wat zeg ik? Als je de politiek en de kranten mag geloven, vormen wij, oudjes, zelfs een bedreiging voor de toekomst daarvan! Al die senioren die dagelijks de wachtkamers vullen met hun krakkemikkige heupen, knieën en klachten over de stoelgang, kosten tijd en geld. Ondanks al onze klachten zien we ook nog kans langer in leven te blijven dan onze voorvaderen. En we zijn actiever! Zat je vroeger als 75-jarige opa achter de geraniums te wachten op de wijkzuster die je steunkousen kwam aantrekken, tegenwoordig scheuren de 80-plussers je op E-bikes fluitend voorbij.
Als ik eerlijk ben, kan ik me voorstellen dat het werkend deel der natie die levenslust met opgetrokken wenkbrauwen bekijkt. Want wat gaat dat allemaal kosten en wie gaat dit betalen? Nou, laten we, om te beginnen, maar even vaststellen dat we tot nu toe het grootste deel zelf betaald hebben. Gewoon door te werken en trouw onze premies af te dragen. En voor velen begon dit werken al heel vroeg, soms op 16 jarige leeftijd al. Door 's avonds op de fiets met een tasje achterop naar de avondschool of een cursus te gaan, hoopte je wat te bereiken. Was je zo gelukkig om te mogen 'doorleren', dan bestond er na afloop géén sabbatical jaar om nog even wat van de wereld te zien. Tenzij je de militaire dienstplicht als een sabbatical wilde beschouwen. Voor sommigen had die daar wel wat van weg, denk ik wel eens als ik al die nostalgische verhalen over de diensttijd hoor. Snel aan het werk dus en voor je pensioen begon je, meen ik, vanaf je 25e te sparen. Niet dat ik daar op die leeftijd erg mee bezig was. 't Was de ver-van-mijn-bed-show en ik vond het eigenlijk een beetje zonde van m'n geld.
Nu weet iedereen er -zo te horen- alles vanaf. We lezen en praten over dekkingsbijdragen, afstempelen, indexering, loon-componenten en pensioengaten alsof we ervoor geleerd hebben. En was dat laatste nu maar waar. Dan hadden we al die problemen wellicht niet. We zouden in ieder geval kunnen vaststellen of ons nu een oor wordt aangenaaid, een gevoel dat ik maar niet van me af kan zetten...
Hoe dan ook: pas op met suiker. Dat schijnt de grote boosdoener te zijn.

Joop Karsemeijer *johkars37@gmail.com*

Vrij & Werk

Wil Botman dirigeert op zijn 40ste een fanfareorkest.

In deze rubriek laten we oud-collega's aan het woord over wat ze na hun vut of pensioen zijn gaan doen.

Deze keer laten we oud-collega Wil Botman aan het woord. (Nog) niet over zijn plannen om als gepensioneerde een proefschrift te schrijven waarop hij over zo'n drie jaar hoopt te promoveren, maar wel over zijn vrijwilligers'werk' dat hij deed toen hij nog aan het werk was bij de ANWB en waar hij nog steeds de vruchten van plukt. Daarom pleit hij voor een vroegtijdige 'pensioen in zicht' cursus.

Toen ik 39 jaar geleden bij de ANWB solliciteerde naar een marketingfunctie, had Cid Koster het briljante idee om mij een baan in de personeelsontwikkeling aan te bieden. Er moest een 'loopbaanbegeleidingsysteem' ontwikkeld worden, zodat collega's een beter zicht zouden krijgen op de mogelijkheden die er binnen de ANWB waren om je verder te ontwikkelen en je talenten te benutten. Maar nu iets over mijn eigen zoektocht naar activiteiten in en rond mijn pensionering.

Dirigeren was mijn droom

Ik heb altijd het principe gehuldigd dat als je een bepaalde hobby na je pensioen wilt doen, je dat al vele jaren van tevoren bedacht moet hebben, omdat het niet eenvoudig is om na je 65ste nog bedreven te worden in een nieuwe hobby. Zo hoorde ik veel collega's zeggen; als ik 65 ben koop ik een piano en ga ik piano leren spelen, of: als ik met pensioen ben ga ik golfen. Ik heb het allebei gedaan. Op mijn tiende leerde ik al trompet spelen, omdat mijn vader en broers in een fanfareorkest speelden. Tien jaar later was ik dirigent van het jeugdorkest van de fanfare en gaf ik ook individueel les. Niet alleen aan kinderen, maar af en toe ook aan iemand van boven de 30! Ik merkte dat je het eigenlijk al op die leeftijd niet meer moet proberen te leren, omdat je lichaam en geest er niet op zijn ingesteld. Overigens was dirigeren wel altijd een droom van mij en gelukkig werd ik op mijn dertigste gevraagd om dirigent van de fanfare te worden. Omdat ik de onhebbelijkheid heb dat ik alles wat ik doe supergoed wil doen (een onhaalbare ambitie), heb ik vijf jaar lang privélessen in dirigeren en aanverwante vakken genomen en uiteindelijk een dirigentendiploma gehaald. Na tien jaar kwam ik echter tot de conclusie dat dit een te groot deel van mijn vrije tijd kostte. Ook omdat ik voor de ANWB veel meer naar het buitenland zou gaan omdat ik van Paul Nouwen 'secretaris buitenland' als bijbaantje erbij had gekregen.
De piano die ik inmiddels had aangeschaft omdat je die als dirigent nodig hebt, bleef wel in huis en daar haal ik nog steeds mijn muzikale vreugde uit. Maar ook hier geldt: ik heb het me op mijn 23e zelf aangeleerd omdat ik goed muziek kon lezen, maar goed spelen kan ik nog steeds niet.

Golfen: fascinerend en frustrerend

Na het dirigeren ging ik me op het golfen toeleggen, wat ik fascinerend vond om te leren, maar na tien jaar toch wel een frustrerende bezigheid. Op de club waar ik golfde hing niet voor niets een bord 'morgen gaat het beter'. In verband met rugproblemen ben ik toen, op mijn 51ste, gaan wandelen. Dat doe ik nog steeds met plezier. Ambitieus als ik ben, heb ik me meteen ook op het lange-afstandwandelen en het snelwandelen toegelegd, waarop ik best wel aardige resultaten haalde, zoals de 11e plaats in een Europese 24 uur wedstrijd met een afgelegde afstand van 180 km. Dit presteer ik nu niet meer, omdat het vorderen der jaren toch wel merkbaar is. Aan de andere kant ben ik ook wel blij hier niet té vroeg mee begonnen te zijn, want versleten gewrichten bij de fanatieke collega's die er al heel vroeg mee waren begonnen, waren niet ongewoon.

Tot slot mijn aanbeveling voor de ANWB: bied de werknemers een 'pensioen in zicht cursus' aan op het moment dat ze 50 worden en niet ná hun pensioen. Koppel daar een serieuze 'assessment' (test om te zien waar je geschikt voor bent) aan, om te bepalen waar je veel plezier aan zult hebben en wat je goed zou kunnen na je 65ste.

Wil Botman (68)

Was: chef personeelsontwikkeling, chef-staf P&O, secretaris buitenland, manager marketing Hulpverlening, directeur Medical Air Assistance, projectleider Administratieve Leden Processen en Hulpverlenen & Verzekeren, manager International Relations, director general van het Europees Bureau van de FIA in Brussel, senior beïnvloeder Belangenbehartiging, bestuurslid Pensioenfonds en coördinator klachtenbegeleiders.

Hoge response op Ledenenquête 2016

Dit voorjaar werd er door het bestuur van de VG-ANWB weer een enquête onder de leden uitgeschreven. Om een goede response te krijgen, moest het aantal vragen beperkt blijven. Dat bleek niet eenvoudig omdat er binnen de vereniging tal van activiteiten zijn die de moeite van een onderzoek waard zijn. Derhalve werd besloten de onderwerpen te beperken tot de voorjaarsbijeenkomsten en de excursies. Dit laatste lokte wel wat reacties uit omdat de onderwerpen die o.a. bij de RCP-ers en de redactie van de Buitenband na aan het hart liggen niet zouden worden meegenomen. Reden genoeg om een volgende enquête niet al te ver voor ons uit te schuiven.

In overleg met de RCP-ers werden er twee vragenlijsten opgesteld: een beknopte voor de minder actieve leden en een uitgebreidere voor de actievere leden. De verwachting was dat we hiermee ook informatie zouden krijgen van leden die we zelden of nooit mogen begroeten bij de activiteiten van de VG. Achteraf bezien had bij de keuze van de benaming van de verschillende enquêtes (actief of minder actief) wel een duidelijker verband naar VG-activiteiten gelegd moeten worden. Vooral de leden die elders zo actief zijn dat ze weinig of geen tijd hebben voor VG-activiteiten, herkenden zich hier niet direct in.

Desondanks kunnen we constateren dat deze opzet bijgedragen heeft aan de zeer hoge response. In totaal zijn er 343 retourenveloppen en één mail binnengekomen. In drie enveloppen bevonden zich geen enquêtes; in plaats daarvan troffen we een dankbetuiging, Nieuwjaar groeten en een aanvraagformulier voor een ANW hiaatverzekering aan. Deze laatste is natuurlijk naar de desbetreffende afdeling doorgestuurd.

In totaal hebben 341 leden een of meerdere enquêtes ingevuld. Uitgaande van een ledenaantal van 750 geeft dat een response van 45,5 %. De korte enquête is uiteindelijk 232 maal, en de uitgebreide enquête 138 maal ingevuld. Inmiddels zijn we begonnen met de uitwerking van de gegevens.
Het is helaas nog niet mogelijk om al inhoudelijk in te gaan op de uitkomst. Naar verwachting kunnen we dat in het herfstnummer wel doen.

Randolf de Leeuw

alv 2016

Elk voordeel heeft zijn nadeel

Trouwe lezers zullen zich deze kop boven het verslag van de Algemene Ledenvergadering (ALV) van vorig jaar nog herinneren. Voor het verslag van de ALV van dit jaar kunnen we Johan Cruijff (†) opnieuw citeren. Het voordeel was deze keer dat het bestuur de vergadering zo goed heeft voorbereid dat alle punten in een sneltreinvaart konden worden behandeld en de vergadering heel kort duurde. Met als nadeel dat er niet veel over de vergadering valt na te praten.

VG-voorzitter Dick Kooman opent de ALV (Algemene Ledenvergadering).

Bij de binnenkomst van de Clingendaalzaal in het voor velen 'nieuwe' E-gebouw van het hoofdkantoor viel het op dat de meeste leden die zich hadden aangemeld (67, waarvan er 63 aanwezig waren) al heel vroeg in de zaal zaten. De jaarlijkse vergadering is voor velen blijkbaar een mooie gelegenheid om oud-collega's te ontmoeten en bij te praten. De vergadering zelf zien ze misschien wel als een vervelende onderbreking van de reünie, die na afloop echter weer vrolijk doorging tijdens de lunch in een gereserveerde ruimte van het bedrijfsrestaurant.
Goed beschouwd bestaat de ALV uit vier onderdelen: de ontvangst met koffie, thee en koekjes, een presentatie over een interessant onderwerp, de vergadering zelf en tot slot de nazit onder het genot van drankjes en een uitgebreide lunch (soep, belegde broodjes en als altijd de ongeëvenaarde ANWB-kroketten).
De presentatie werd deze keer verzorgd door directeur ANWB Hulpverlening, Rian Vreeburg. Rian gaf behalve cijfers over hulpverleningen ook veel prijs over de strategie die de ANWB heeft uitgestippeld voor de periode 2015 – 2020. Omdat dit concurrentiegevoelige informatie is, zullen we hier niet veel over uitweiden. Met welke innovatieve middelen de organisatie gaat inspelen op de verwachting dat het pechaanbod daalt, en daardoor de kosten per hulpverlening stijgen, en hoe men de concurrentie van andere organisaties die zich op voertuighulpverlening storten te lijf gaat, blijft dus nog even geheim. Maar dat Rian en haar mensen bij Hulpverlening er klaar voor zijn, is zeker. Een bewijs hiervan is het filmpje over het project ARIE dat ze na haar inleiding vertoonde, waarin we zagen hoe gemakkelijk het de automobilist van de toekomst wordt gemaakt.

Hamerslagen

Zoals gezegd was de vergadering zelf een opeenvolging van hamerslagen. Alle veertien agendapunten werden vakkundig en geroutineerd door voorzitter Dick Kooman afgewerkt. Dat was maar goed ook, want de presentatie van Rian Vreeburg was wat uitgelopen, ook omdat enkele oud-wegenwachten kritische vragen stelden. Nadat de agenda was goedgekeurd, deelde Dick mee dat de uitnodigingen voor de komende excursie (zie Annettes Allerlei) de deur uitgaan, dat de respons op de enquête 'gigantisch' was (zie elders in dit nummer) en dat er geen tegenkandidaten voor het bestuur zijn ingediend. Dick: 'Dus u zult het met ons moeten doen!'.
Op de notulen van de ALV van vorig jaar en het jaarverslag had niemand iets aan te merken en ook het financieel verslag werd zonder commentaar goedgekeurd. Dat had de kascommissie, bestaande uit Margreet Albers en Arie Spaans, al eerder gedaan. Margreet stelde voor om de invaller-penningmeester Dick van Werkhoven en secretaris Frank Twiss (zij vervingen Willem Ligtenstein, zie verderop) te complimenteren voor de accurate verslaglegging. Dat voorstel werd onder applaus aangenomen. Dat geldt ook voor de begroting voor dit jaar, die weer eens een klein plusje laat zien.
De voorgestelde contributie'verhoging' werd mede dankzij de uitleg die de leden in de uitnodiging hadden gekregen ook zonder morren geaccepteerd, waarschijnlijk omdat de contributie voor de meeste aanwezigen in werkelijkheid niet omhoog gaat omdat ze de penningmeester hebben gemachtigd de contributie automatisch te innen. Ongeveer honderd leden hebben dat (helaas nog) niet gedaan, wat de penningmeester veel extra werk oplevert en de vereniging extra geld kost. De voorzitter moedigt deze mensen dan ook aan om de vereniging alsnog te machtigen; dat scheelt ze € 3,- aan contributie.
De zittingsduur van Arie Spaans in de kascommissie zit erop. Oud-reservelid Michel de Korte gaat hem vervangen. Margreet Albers gaat nog een jaartje door en Wil Amons wordt het nieuwe reservelid van de kascommissie.

Directeur Hulpverlening Rian Vreeburg gaf enkele innovaties op het gebied van hulpverlening prijs.

Heintje Davids

Met de kleine aanpassingen op het Huishoudelijk Reglement over de eerder genoemde contributie'verhoging' en de bladformule van de Buitenband die de redactie zelf heeft voorgesteld, ging de vergadering ook akkoord. Wel was het laatstgenoemde punt aanleiding voor een lid om op te merken dat de Buitenband erg in waarde is gestegen, zowel qua inhoud als qua vormgeving. De voorzitter speelde dit compliment graag door aan de redactie en de vormgever.

Om één van de doelstellingen van de vereniging - het bevorderen en onderhouden van de contacten tussen de leden - te verbeteren, vroeg het bestuur in te stemmen met het voorstel de ledenlijst aan te vullen met voornamen, mobiele telefoonnummers en e-mailadressen. De ledenlijst wordt sinds dit jaar alleen nog gepubliceerd op de website en is met een wachtwoord beveiligd. Het wordt eentonig, maar ook met dit voorstel stemde de vergadering in. Dat gebeurde eveneens met de bestuursverkiezing, punt 11 van de vergadering. De bestuursleden Dick Kooman, Frank Twiss, Annette Notenboom, Mieke Geursen en Randolf de Leeuw stelden zich herkiesbaar en omdat er geen tegenkandidaten zijn voorgedragen, blijven zij in functie.

Wel nieuw is penningmeester Bert Nollen (zie kader). Hij vervangt Willem Ligtenstein, die vlak na zijn benoeming vorig jaar ernstig ziek werd. Oud-penningmeester Dick van Werkhoven heeft zijn functie samen met Frank Twiss waargenomen. Met de benoeming van Bert Nollen kon de voorzitter Dick van Werkhoven, de 'Heintje Davids' van de verenging, met een bloemetje weer met 'pensioen' sturen.

Tot slot kwam de samenstelling van de verschillende commissies aan de orde. Hierin komen nauwelijks veranderingen voor. Mieke Geursen en Rolf van der Loo blijven het ledensecretariaat bemensen. Bij de Buitenband verandert er wel iets: Ria Peerdeman heeft zich tijdelijk teruggetrokken als hoofdredacteur. Bert van der Snoek vervangt haar het komende half jaar; naar een definitieve invulling van de functie wordt nog gekeken.

De zaal vol aandachtige leden, wachtend op wat komen gaat.....

Fotograaf Leo Scheffer heeft afscheid genomen en wordt voorlopig vervangen door bestuurslid Mieke Geursen en topfotograaf Thijs Tuurenhout. Voorlopig, dus nodigde Dick Kooman iedereen uit om deze taak van hen over te nemen.

(Tijdens de nazit bood iemand zich al spontaan als fotograaf aan!).
Bij de Regionale Contact Personen (RCP-ers) zijn er vijf vacatures. 'Chef' RCP Randolf de Leeuw riep de aanwezigen op om zich aan te melden voor dit 'hartverwarmende' werk. Tijdens de nazit kon hij melden dat één lid zich heeft aangeboden.

De rondvraag leverde slechts enkele vragen op. Iemand miste de balans en toelichting bij het financiële verslag. Dat was inderdaad een foutje dat via de website zal worden goedgemaakt, beloofde de voorzitter. Desgevraagd kunnen leden die de website niet kunnen bezoeken omdat ze geen internet hebben, een print krijgen van de pagina's die ze willen zien. Dick van Werkhoven stelde de vrager overigens gerust met de mededeling dat de balans er prima uitziet. De vraag of het nieuwe bestuurslid Bert Nollen via de Buitenband kan worden voorgesteld, wordt elders op deze pagina's beantwoord.
Om 12.38 uur precies sloot de voorzitter de vergadering en nodigde de aanwezigen uit voor de nazit en lunch in het bedrijfsrestaurant. Als vanouds was dat een hoogtepunt van een zeer geslaagde Algemene Ledenvergadering van de Vereniging van Gepensioneerden van de ANWB. Tot volgend jaar?!

Bert van der Snoek

..... eindelijk, de gezellige nazit tijdens de lunch!

Onze nieuwe penningmeester: Bert Nollen

Dat de vereniging wegens ziekte van de pas benoemde Willem Ligtenstein een probleem had met de invulling van de functie penningmeester, is bekend. Daarom moest het bestuur op zoek naar een vervanger voor de tijdelijk invallende penningmeesters Dick van Werkhoven en Frank Twiss. Die vervanger werd gevonden met Bert Nollen, die we hierbij even aan u voorstellen.
Bert Nollen is van 1949 en is nog even 66 jaar, hij woont samen met zijn partner in Boskoop (bij Gouda) en samen hebben ze vijf kinderen: drie van Bert en twee van zijn partner. Eens in de drie weken passen ze op hun drie kleinkinderen omdat hun ouders dan verplichtingen hebben.
Huisdieren hebben ze niet, want dat zou hen beperken in de bezigheden en hobby's waaraan ze liever tijd besteden. Wandelen en fietsen doen ze bijvoorbeeld heel graag. In hun woonomgeving, maar de hybride fietsen gaan ook achterop de auto mee als ze richting Zuid-Frankrijk en de Pyreneeën gaan en daar bergop en bergaf rijden. Zijn conditie houdt Bert sinds hij niet meer bij de ANWB werkt thuis op peil; daarvoor was hij veel te vinden in de fitnessruimte van het hoofdkantoor.
Bert heeft vanaf 2005 bij de ANWB gewerkt. Eerst als controller en financieel manager van het ANWB Pensioenfonds en later, tot eind 2014, als directeur van het Pensioenfonds. Daarna heeft hij zich weer geconcentreerd op zijn eigen adviesbureau Paragon, waarin hij adviezen geeft over bedrijfsvoering en pensioenfondsen. Voordat hij in dienst van de ANWB trad, deed hij dat via zijn adviesbureau ook voor de ANWB.
Naast zijn directeurschap van Paragon gaat Bert Nollen nu dus ook de rol van penningmeester van onze vereniging invullen. Zijn focus komt hierbij vooral op de financiële aangelegenheden te liggen, waarbij hij hoopt een efficiencyslag te kunnen slaan door de financiële administratie verder te automatiseren. De leden te laten machtigen tot automatische incasso van de contributie noemt hij een eerste stap in de goede richting.
Bert laat desgevraagd weten de vereniging graag te willen helpen, maar niet voor de eeuwigheid. Zijn doel is de financiële administratie zo in te richten, dat een opvolger er later zo in kan stappen. Maar zo ver is het voorlopig nog niet!

Annette's allerlei

Vaar mee door het Groene Hart

en zie Holland op zijn mooist

Ook deze zomer gaan we weer met elkaar een vaartocht maken. Op woensdag 24 augustus kunt u inschepen in Leiderdorp op het schip Olympia.

Tijdens de mini cruise gaat u genieten van Holland op zijn mooist. Het schip ligt hoog in het water en heeft grote panorama ruiten, zodat u de hele reis kunt genieten van het uitzicht. Het landschap rondom de Kager Plassen is ontstaan door het inklinken van de bodem. Vroeger was dit land zeer moerassig, maar de Hollanders gingen het met molens bemalen zodat het droger werd. Daardoor kromp de bodem en die zakte zelfs onder het waterniveau, zodat er dijken om de eilanden moesten komen. Dit proces van bemaling en bedijking is nog steeds in gang. De bodem zakt nog steeds, met als gevolg dat de dijken steeds weer moeten worden opgehoogd. Het gebied Haarlemmermeerpolder was vroeger een groot meer van 6 meter diep.

Door de drooglegging kijken we nu op de bodem van het voormalige meer. Onze nationale luchthaven Schiphol dankt zijn naam aan het feit dat in dit gebied veel schepen vergingen door de krachtige westenwind. Het was dus een hel voor schepen! En nu landen onze vliegtuigen daar. De Kager Plassen bestaan uit plassen en meren die door molens worden bemalen.

We zullen die molens onderweg ook kunnen bewonderen. De meeste gerestaureerde molens zijn in bezit van de Rijnlandse Molenstichting en worden bemand door vrijwilligers. Op onze route kunnen we de Zwanburgermolen, de Hofmolen, Lakermolen en molen de Kok tegenkomen.
Vanaf onze opstapplaats aan de Zijldijk te Leiderdorp varen we via de Zijl naar de plas 't Joppe. Deze plas is ontstaan door zandwinning en is wel 35 meter diep. In dit gebied ligt ook het mooie plaatsje Warmond.

In het noorden van dit watergebied is ook de beroemde Mega Jachtbouwer Van Lent gevestigd. Dit gerenommeerde bedrijf bouwt zeer exclusieve jachten voor de allerrijksten ter aarde. De prijs kan oplopen tot 1 miljoen euro per meter! Het bedrijf heeft op eigen kosten een aantal bruggen laten aanpassen, zodat hun schepen de jachtwerf moeiteloos kunnen verlaten naar hun nieuwe eigenaar.
Het watergebied telt nog steeds een aantal eilanden waar de bewoners alleen per boot hun woning kunnen bereiken.

Een vaartocht heeft als voordeel dat u zonder veel inspanning veel van de omgeving kunt zien. Het is dus ook een zeer geschikt uitstapje voor hen die wat slechter ter been zijn. Het schip is volledig aangepast aan de minder valide mens. En natuurlijk hopen we op zonnig weer, zodat u ook op het bovendek heerlijk van de wind en de zon kunt genieten.

We hebben de vertrektijd niet te vroeg gepland, dus u heeft ruim de tijd om de Zijldijk in Leiderdorp te bereiken en uw auto te parkeren op het aanwezige, gratis, parkeerterrein. Zodra u aan boord bent, zal de vriendelijke bemanning u vanaf 10.30 uur verwelkomen met een heerlijk kopje koffie of thee en een lekker gebakje. Om 11.00 uur gooien we de trossen los en varen we weg.
Na het welkomstwoord door de voorzitter rest u niets anders dan gezellig weer eens met uw oud collega's bij te praten en van de omgeving te genieten. Uiteraard wordt u de hele dag verwend met een drankje, een uitgebreid warm en koud buffet, een heerlijke coupe ijs en voordat u om 16.00 uur van boord gaat nog een geurig kopje koffie met bonbon.
Doordat we gelukkig nog steeds kunnen rekenen op subsidie van onze werkgever hebben we de prijs van deze excursie op € 40,– per persoon kunnen houden.
Deze prijs geldt ook voor uw partner.

U kunt zich aanmelden tot 10 augustus via het formulier dat u inmiddels heeft ontvangen of via de website *www.vg-anwb.nl.*

Open Tuinen Dagen aan de Amsterdamse grachten

Tijdens het derde weekend van juni (17, 18 en 19 juni) openen meer dan dertig tuinen van zowel particulieren als instellingen hun deuren voor het publiek. Het thema voor 2016 is Dertig Jaar Open Tuinen Dagen aan de Amsterdamse Grachten.
U krijgt de unieke kans een wandeling te maken langs de groene oases van de stad. Tussen de Brouwersgracht en de Amstel zijn de mooiste tuinen voor het publiek opengesteld. Statige oude bomen, zeldzame planten, fraaie tuinhuizen en zowel klassieke als nieuw aangelegde tuinen zijn te bewonderen in de besloten percelen, die zelden voor het publiek toegankelijk zijn. Ook het bezichtigen van de tuinen van de 17e en 18e eeuwse grachtenhuizen is zeer de moeite waard.
De opbrengst van de Open Tuinen Dagen is bestemd voor het Grachtentuinen Fonds. Openingstijden van 10 tot 17 uur. Een passe-partout kost € 20,–, maar via voorverkoop in de webshop van Museum Van Loon (*www.museumvanloon.nl/webshop*) € 18,–. In het passe-partout staan alle adressen met een korte beschrijving. Verkoop- en startadres o.a. Museum Van Loon, Keizersgracht 672, Amsterdam (*www.museumvanloon.nl*).
Belangrijk: Vanwege stoepen en trappen zijn de tuinen helaas niet toegankelijk voor rolstoelgebruikers. Honden en kinderwagens worden niet toegelaten.

Kasteeltuin Huis Bergh heropend

De kasteeltuin van Kasteel Huis Bergh in 's-Heerenberg is geheel vernieuwd en is sinds 22 april heropend. Het ontwerp is gebaseerd op een kaart uit 1727, toen cartograaf Theodor Bucker het complex van Huis Bergh, inclusief tuin, vastlegde.
Met de nieuwe inrichting brengt Stichting Huis Bergh de nauwe relatie tussen de tuin en het kasteel weer onder de aandacht. De tuin is aan de collectie toegevoegd en daarmee voor de toekomst veiliggesteld. De nieuwe tentoonstelling duikt in de rijke geschiedenis van de tuin. Hierin is aandacht voor de vroeg 18e-eeuwse tuin, die inspiratiebron was voor de herinrichting, en voor het nieuwe ontwerp. De expositie staat ook stil bij gebeurtenissen in de tuinen.
De tentoonstelling De oudste tuin van Nederland is te zien tot en met 1 maart 2017.

Zo leefden welgestelde families...

Kasteel Duivenvoorde in Voorschoten, nabij Den Haag, heeft nog steeds een bewoond karakter. De historische ontvangstzaal, zitkamers, slaapkamers, eetkamer, bibliotheek en mangelkamer zijn volledig ingericht. U hoort de japonnen ruisen, de kinderstemmen kwetteren en het personeel hun gang door het huis maken. In het park werd in alle seizoenen van het jaar gewandeld en dat gebeurt nog altijd.

Adellijke huizen als Duivenvoorde vertellen een verhaal. Een verhaal over het leven upstairs (boven) en downstairs (beneden) van de bewoners en het dienstdoende personeel. Aan de hand van het interieur en de collectie van Duivenvoorde brengt de tentoonstelling Upstairs, Downstairs het 'leven van toen' tot leven. De expositie duurt tot en met 29 oktober a.s..
Maar er zijn in Nederland meer musea gewijd aan het leven van specifieke welgestelde families.

In Amsterdam is aan de Keizersgracht 672 het **Museum van Loon** gevestigd. Sinds 1884 is het in bezit van de familie Van Loon. Mevrouw Van Loon was jarenlang een van de bekende hofdames van Koningin Beatrix. Sinds 1973 is het statige pand geopend voor publiek. In de kamers ziet u portretten, meubilair, zilverwerk en porselein uit verschillende eeuwen. Achter het huis is een prachtige tuin met koetshuis.

Het Koetshuis van Museum van Loon ligt verscholen in een prachtige tuin.

Aan de Nieuwe Haven 29/30 in Dordrecht treft u **Huize Van Gijn**, het voormalige woonhuis van bankier Simon van Gijn. Deze heer was een verwoed verzamelaar van munten, zilver, keramiek, wapens en prenten. Tot eind juni is er tevens een expositie ingericht met poppen en poppenhuizen waarmee welgestelde kinderen vroeger speelden.

Het rijke interieur van het Van Gijn Museum.

Eveneens in Amsterdam, aan de Herengracht 605, treft u **Museum Willet-Holthuysen**, genoemd naar de laatste bewoonster.
De weduwe van kunstverzamelaar Abraham Willet heeft hier tot 1895 gewoond. Het pand ademt nog geheel een 19e eeuwse sfeer. In de balzaal, salons, eetkamer en de tuinkamer kunt u zien hoe dit rijke echtpaar leefde.

De eetkamer van Museum Willet-Holthuysen ademt de sfeer van de 19e eeuw uit.

Aan de Hoogstraat 166 in Haastrecht ligt het **Museum Bisdom van Vliet**, voormalig woonhuis van Paulina Bisdom van Vliet. Het pand werd door haar vader gebouwd en na Paulines dood in 1923 werd het een museum. Het museum toont het in 300 jaar opgebouwde familiebezit. Het interieur is volkomen origineel gebleven met alle meubels, tapijten en gordijnen.

Het interieur van Museum Bisdom van Vliet is volledig origineel gebleven.

Wat een hondenleven!

Dit verhaal is bedoeld ter lering en (leed)vermaak. Mocht u van plan zijn om uw leven te verrijken met de aanschaf van een jonge hond, lees dan vooral door. Het kan twee kanten op: of u raakt geïnspireerd of u ziet er van af. U ziet maar!

Een mens zit soms vreemd in elkaar. We herinneren ons van gebeurtenissen meestal de leuke dingen en de vervelende dingen vergeten of verdringen we.
Neem nou de vrouwen. Hoe vaak hoorde ik niet dat vrouwen die net zijn bevallen van een kindje hebben uitgeroepen: dit nooit meer!, maar een tijd later net zo vrolijk weer zwanger worden, blijkbaar helemaal vergeten hoe pijnlijk het de vorige keer was.
Nu mijn ervaring, toegegeven, niet te vergelijken met het vorige voorbeeld, maar toch...

Op deze manier kan Merel mee in de dierenspeciaalzaak.

Een lange nacht alleen

We hebben sinds kort weer een hondje in huis. Op het moment dat u dit leest, is het inmiddels geen klein hondje meer, maar het begon met een heel klein hondje, een puppy. En dat was me wat!
Het nog net geen acht weken oude beestje ophalen bij de fokker en de eerste uren thuis waren heel leuk. Ze, het is een teefje, Merel noemen we haar, was aandoenlijk aanhankelijk en de eerste plasjes en poepjes in huis ruimden we nog met frisse moed op. Dat hoort er nu eenmaal bij en dat gaat wel over, wisten we uit ervaring. Merel is namelijk onze vierde hond. Maar dan de eerste nacht. Op aanraden van de fokker én uit eigen ervaring zouden we het gejank proberen te negeren. Merel lag beneden in de woonkamer in een nieuw aangeschafte bench. Bij de vorige honden hadden we die niet omdat we het een zielig idee vonden, een hond opsluiten in een soort kooi, maar andere hondenbezitters hebben ons overtuigd dat het helemaal niet zielig is. Integendeel, een hond schijnt er zich veilig en vertrouwd in te voelen. Maar het blijft toch een vervelend idee, zo'n klein hoopje hond in een op de groei gekochte kooi op te sluiten. Voor een hele, lange nacht nog wel, want we hadden ons voorgenomen - wederom op aanraden van de fokker - om haar midden in de nacht niet uit te laten, want dan zou het zindelijk maken veel langer gaan duren. We waren nog geen vijf minuten de kamer uitgeslopen en naar boven gegaan en het gejank begon. Dat hield aan, voor ons gevoel wel uren lang. Slapen was er natuurlijk niet bij; het gejank ging dwars door de deuren en onze oordopjes heen. Dat zijn trouwens ondingen, want je hoort wel je eigen ademhaling en dat is ook niet bepaald slaapverwekkend. De twijfel sloeg toe: moeten we nu wel of niet het beestje gaan troosten en het even uitlaten. Er lag weliswaar een krantje in de bench waarop ze een plasje kon doen - dat was ze bij de fokker gewend - maar misschien kan ze dat niet vinden in het donker. Daar kreeg ik ook meteen spijt van, haar in een donkere, voor haar vreemde kamer achterlaten (de volgende nachten liet ik dan ook een lichtje branden). Maar we hielden vol, na een uur of wat werd het stil, maar echt slapen deden we niet, wachtend op de volgende geluiden van beneden. Gebroken stonden we de volgende morgen op, haalden Merel uit de bench waar ze inderdaad een plasje in had gedaan. Maar niet op de krant; wel op het mooie hoogpolige kleedje dat we in de bench hadden gelegd en dat dus meteen gewassen moest worden. De grote bah deed ze gelukkig buiten in de groenstrook bij ons aan de overkant, dat ik natuurlijk keurig opruimde met een speciaal hondenpoepzakje.
Na die eerste, vervelende nacht volgde een bij tijd en wijle leuke dag. Merel voelde zich helemaal thuis, wilde almaar spelen en

ook graag op schoot liggen. De enkele plasjes en poepjes in huis namen we voor lief, want in onze herinnering zou dat alleen maar de eerste twee dagen gebeuren. Jaja!

Zindelijk maken

De twee volgende dagen en nachten gingen ongeveer hetzelfde als de eerste dag en nacht, hoewel we de derde nacht aan iets meer slaap toekwamen; waarschijnlijk door een lichte oververmoeidheid. Hoe prettig is het in zo'n situatie dat je niet naar je werk moet! Ik ben gepensioneerd en mijn nog werkzame vrouw had speciaal vanwege de gezinsuitbreiding een paar weken verlof opgenomen. Maar een week na de komst van de kleine ging ze weer aan het werk en kwam de zorg en opvoeding voor een groot deel op mij terecht. Het grootste probleem was de zindelijkheid en de één na grootste opdracht was het voorkomen dat Merel ons voortrok aan het nog dunne lijntje.

Zeg maar eens nee als je zo'n hummeltje in je handen krijgt!

Het eerste probleem was na ongeveer drie weken regelmatig buiten zetten zo goed als opgelost. Een tussentijds 'ongelukje' (dat meestal onze eigen schuld was omdat we de signalen niet opmerkten) daargelaten, had ze haar blaasje en darmpjes redelijk onder controle. Het negeren van het gepiep en gejank 's nachts had ook zijn effect gehad: rond tien uur 's avonds lieten we haar nog één keer uit en daarna lokten we haar de bench in om haar er niet voor zeven uur 's morgens weer uit te verlossen. Het was elke keer weer een klein feestje te constateren dat ze helemaal droog was gebleven. Vooral mijn vrouw was daar heel blij mee, want dat scheelde haar het steeds maar weer moeten wassen van de oude handdoeken die als kussen dienden in plaats van het dikke kussen dat we ervoor hadden bestemd.

Ook honden moeten socialiseren

De eerste weken van het hondenleven schijnen beslissend te zijn voor het gedrag van een hond. Socialiseren is daarom het devies. Puppy's moeten in de eerste vier weken met van alles en nog wat kennis maken. We namen haar bijvoorbeeld al in de eerste week mee naar de markt, maar droegen haar daar, want anders wordt zo'n mormel onder de voet gelopen. Met mensen in contact komen gaat daar vanzelf, want om de meter duikt er iemand op af om te aaien. Met enige trots zeg ik dat, want al zeg ik het zelf: een pup Heidewachtel ziet er uit om op te vreten.
In het boek dat we aanschaften staat een heel socialisatieschema met situaties waar je je pup aan moet laten wennen. Dat zijn natuurlijk eerst mensen, groot en klein, oud en jong,

Met de fietskar kom je wat verder dan rondjes lopen in de woonomgeving.

blank en gekleurd, in een scootmobiel, met een rollator, met hoed of pet, baard en snor, met paraplu, de dierenarts, trimmers, de postbode, politieagenten, fietsers en scaters. En dieren natuurlijk, zoals honden in alle soorten en maten, katten, eenden, duiven, paarden, koeien, schapen en geiten. En allerlei soorten ondergrond, zoals zand, grind, modder, zacht tapijt en glad marmoleum.
Bent u er nog? De lijst is namelijk nog veel langer, want ook met alle apparaten en spullen in huis moet de pup kennis maken en met alles wat zich buiten de deur afspeelt; auto's, bussen, brommers, treinen, motorfietsen en wat er nog meer beweegt op de weg. En natuurlijk, een gehoorzaamheidscursus hoort ook bij de opvoeding en het socialisatieproces, dat spreekt eigenlijk vanzelf. Nee, daar ben je niet een, twee, drie mee klaar, met dat socialiseren. En dat 'feest' gaat door tot Merel een half jaar is...

Gezelligheid in huis

Waarom ik dit allemaal vertel? Nou, ik weet dat menig oudere er aan denkt om een hond in huis te nemen, want daarmee moet je naar buiten, ontmoet je andere hondenbezitters en haal je ook een beetje leven en gezelligheid in huis. Maar een gewaarschuwd mens telt voor twee: de eerste maanden heb je je handen vol aan de opvoeding en kan het je best wel eens te veel worden, zelfs al heb je ervaring met honden.
Maar laat ik dit verhaal positief afsluiten. Alle vermoeiende inspanningen van de beginperiode hebben als resultaat dat je heel lang plezier hebt van je goed opgevoede en gesocialiseerde hond.
Vreemd overigens, bij de opvoeding van onze vorige honden deden we niet zo moeilijk, we gingen gewoon ons gang, namen ze ergens mee naartoe zoals het uitkwam. En dat ging best goed, het waren prettige honden waar we veel plezier aan beleefden en die ook altijd welkom waren bij vrienden. Twee van onze vorige honden zijn bijna vijftien jaar geworden en dat is blijkbaar lang genoeg om alle opofferingen van de beginperiode te vergeten....

Bert van der Snoek

Ook herinneringen of ervaringen met huisdieren?
Laat het ons weten!
redacteur-bb@vg-anwb.nl

Orde op zaken stellen!

Veel mensen denken dat ze hun zaken goed geregeld hebben. Maar is dat zo? Hoe zit het bij u? Weet iemand in de familie de weg in uw administratie te vinden in tijden van nood? Wat gebeurt er na uw overlijden? Weten uw naasten wat uw wensen zijn met betrekking tot uw begrafenis of naar wie uw vertrouwde spullen gaan? Weten zij bijvoorbeeld ook gemakkelijk de benodigde informatie te vinden, zoals het telefoonnummer van een arts, verzekeringsmaatschappij, een uitvaartpolis of adressen van vrienden, familie en kennissen?
Wat zou het toch handig zijn als alles verzameld is, ofwel als de zaken op orde zijn. Daar gaat dit verhaal over. We hebben een deskundige gevraagd om haar praktijkervaringen te beschrijven en aan de hand hiervan tips te geven hoe we onze zaken op orde kunnen krijgen. Regina van Rijckevorsel vertelt....

Laatst raakte ik betrokken bij een nalatenschap, waarbij de overblijvende partner (zonder kinderen en zonder naaste familie) niet goed meer in staat was zijn wil te bepalen. Hij woonde in een ´nette´ buurt. De vrouw was reeds vier maanden daarvoor overleden. Niemand wist van de hoed en de rand. De man had vele jaren lang voor zijn zieke vrouw gezorgd. Hoe ze het samen doorstaan hadden is mij een raadsel. En hoe hij de laatste vier maanden had doorgebracht ook niet. Dat was één grote eenzame puzzel. Met de nieuwe buren hadden ze geen contact. In huis lag drie jaar administratie in laden, in tassen en op tafels, waaronder vele aanmaningen en er was een kamer vol gezondheidsproducten. Waarschijnlijk waren die telefonisch aan de man gebracht. Er was een loopspoor in het stof van de bank naar de keuken, badkamer en slaapkamer. De koelkast en kasten zaten vol bedorven waar. Er was jarenlang geen administratie gedaan, noch aangifte inkomstenbelasting. De nalatenschap van zijn echtgenote kon de man vanwege zijn verwarde geestesgesteldheid niet aanvaarden. En zijn buik en zijn portemonnee waren helemaal leeg!
Het echtpaar had in hun jongere jaren goede banen en een actief sociaal leven gehad. Maar mensen worden ouder en minder mobiel, vrienden kunnen ver weg wonen, worden ook ouder of gaan dood en de aardige buren waren jaren geleden al vertrokken. Ook door de langdurige ziekte van de vrouw is het echtpaar in een sociaal isolement geraakt. Het was een behoorlijke zoektocht om de administratie en het leven van deze man in kaart te brengen.

Denkt u nu niet dat dit een sporadisch geval is. Het is een kleine greep uit mijn dagelijkse praktijk.
Is dit te voorkomen? Om eerlijk te zijn, nee, niet helemaal. Maar u kunt wel degelijk iets van te voren regelen om later zo veel mogelijk de regie nog in eigen hand te houden door uw zaken nu al op orde brengen. Waarom wachten tot het mis gaat? Het is verstandig om nu al stil te staan bij de financiële en juridische gevolgen die een overlijden of een ziekte met zich mee kunnen brengen. Even belangrijk is het om een goede administratie te hebben. Ik geef u een aantal aandachtspunten.

Huwelijkse voorwaarden en testament

Heeft u in het verleden huwelijkse voorwaarden gemaakt? Het is goed om daar eens naar te kijken en deze te wijzigen als u het niet meer eens bent met wat u in het verleden hebt afgesproken. Dit lijkt een open deur, maar ik heb vaak huwelijkse voorwaarden gezien, die één van de echtgenoten zwaar benadeelt, terwijl dat eigenlijk helemaal niet de bedoeling was. Bovendien kan bijvoorbeeld het wijzigen van de huwelijkse voorwaarden in een gemeenschap van goederen gunstiger uitvallen in verband met toekomstig te betalen erfbelasting.
Bekijk of u niet een (ander) testament nodig heeft. Uw gezinssamenstelling kan in de loop der jaren veranderd zijn en u zult niet de eerste zijn die nog onbedoeld en ongewenst een expartner in een testament heeft staan. Testamenten zijn hedendaags fiscaal veel flexibeler te maken dan vroeger en dit kan uw erfgenamen fiscaal voordeel opleveren. Bekijk ook eens of u wellicht een executeur wilt benoemen. Als u daarover niets opneemt in uw testament zijn de erfgenamen of erfgenaam namelijk verantwoordelijk voor de uitvoering van uw testament. Dit kan onpraktisch zijn als een erfgenaam in het buitenland woont of weigert mee te werken. Eén weigerachtige erfgenaam is al genoeg om de hele afwikkeling van de nalatenschap stil te leggen. Het is bijvoorbeeld nuttig om een executeur te benoemen indien de nalatenschap vrij complex is, de kinderen/erfgenamen niet door één deur kunnen, er geen kinderen zijn of als er geen geschikt familielid is.

Overzichtelijke administratie

Inzicht in uw (geld)zaken begint bij een overzichtelijke administratie. U kunt dan alles eenvoudig terugvinden en dat helpt dan ook weer om grip te krijgen op uw inkomsten en uitgaven. Maak voor elk jaar een map en een speciale map voor bijvoorbeeld verzekeringen en contracten.

De ervaring leert dat u met veel minder papier toe kan. Maak eens tijd om uw administratie op te ruimen en te organiseren! Mensen voelen zich vaak herboren als ze goed georganiseerd zijn. Niet alleen is een stapel papier rommelig en onoverzichtelijk, maar vaak zie je door de bomen het bos niet meer, waardoor écht belangrijke papieren vaak niet meer teruggevonden worden.
Door bij leven uw nalatenschap te inventariseren en te regelen en bijvoorbeeld al over uw uitvaart na te denken, maakt u het voor uw naasten en nabestaanden gemakkelijker en kunt u vaak ook nog eens erfbelasting besparen. Het is handig als alle informatie voor uw naasten eenvoudig voorhanden is in een overzichtelijke map, een zogenaamde naastenmap. In deze map worden dan gegevens genoteerd en/of kopieën bewaard van bijvoorbeeld:

Persoonlijke gegevens
Adressen hulpverleners
Adressenlijst
Familiegegevens/gegevens sleuteldragers
Bezittingen/schulden
Financiële zaken/verzekeringen
Lidmaatschappen
Abonnementen
Wachtwoorden
Vindplaatsen belangrijke zaken/papieren
Testamenten, codicillen, levenstestamenten
Eventueel: wensen met betrekking tot een uitvaart

De voordelen van een Naastenmap zijn legio: zaken geregeld hebben geeft rust, u heeft een overzichtelijke inzage in noodzakelijke gegevens en in uw administratie, het is periodiek te actualiseren, uw naasten kunnen in geval van ziekte uw zaken eenvoudig overnemen en na overlijden is het een leidraad bij de boedelafwikkeling.

Het is bijvoorbeeld mogelijk om in een levenstestament van tevoren vast te leggen hoe u wilt dat belangrijke zaken worden geregeld, als u daartoe, tijdens uw leven, niet meer in staat bent. Bijvoorbeeld als u te ziek bent om uw wil te uiten of te bepalen. Dit is dus anders dan bij een testament, waarbij zaken worden geregeld voor ná uw overlijden.
Wie regelt úw zaken indien u daartoe niet meer in staat bent? U moet er niet van uit gaan dat bijvoorbeeld een partner automatisch tekeningsbevoegd is!
In een levenstestament kunt u onder andere iemand aanwijzen om uw zaken te behartigen en de wensen die in uw levenstestament staan, uit te voeren. Degene die uw zaken behartigt wordt ook wel levensexecuteur genoemd. Een levensexecuteur kan uw administratie geheel of gedeeltelijk overnemen en uw vermogen beheren. Ook kan hij of zij zorg dragen voor het regelen van zorg, uw huis en inboedel etc. U kunt meerdere levensexecuteurs benoemen met verschillende bevoegdheden. U kunt in uw levenstestament ook een toezichthouder benoemen.
Voor een levenstestament moet u naar een notaris.

Zaken op orde hebben geeft rust! Wilt u uw zaken op orde? Ga aan het werk! Ga er eens voor zitten om úw zaken op een rij te zetten! Het is niet echt een plezierig werkje en de meeste mensen hebben een (professioneel) duwtje in de rug nodig om zich er toe te zetten. Maar het is het dubbel en dwars waard. Voor nu en later!

Regina van Rijckevorsel van Kessel is
Eigenaar van ABConsultancy Administratie & Advies
een administratie & adviesbureau voor senioren te Den Haag.
www.abc-administraties.nl

mr Regina van Rijckevorsel van Kessel

Onvergetelijke herinnering:

Na veertig jaar alle dagen zondag

Of je nu wegenwacht of winkelmedewerker bent geweest, of hebt gewerkt op het hoofdkantoor, iedere oud-ANWB-er heeft wel iets bijzonders meegemaakt tijdens zijn of haar werk. Zó bijzonder, dat het leuk is om te vertellen én voor oud-collega's erover te lezen.
John Vink heeft maar liefst tien herinneringen op papier gezet. Wij kozen voor zijn herinnering aan de lastige klanten waarmee hij soms te maken kreeg tijdens zijn werk in de meldkamer Geldrop.

Voor John Vink is het elke dag zondag. Hier geniet hij van zijn verblijf op een camping in de Algarve (Portugal).

Na mijn indiensttreding bij de ANWB in september 1964 heb ik na een onderbreking van mijn militaire diensttijd bij de Wegenwacht gewerkt. Eerst als routewegenwacht en later als verkeerswacht in de meldkamer van station Breda. De laatste 14 jaar was ik Meldkamercoördinator in de meldkamer Geldrop. 'Diensverlenen' heb ik altijd hoog in het vaandel gehad.
Over deze periode wil ik wat meer vertellen.
Als Meldkamercoördinator sleutel je natuurlijk niet meer aan auto's, maar aan hulpverlening doe je uiteraard wel. In de meldkamer was er 24 uur per etmaal en 365 dagen per jaar altijd iemand aanwezig die een beslissing kon nemen (die je later wel bij je meldkamerchef aannemelijk moest maken, vooral als je voor een dure oplossing had gezorgd!). Het werk bestond onder andere uit de zorg voor een optimale bezetting in de meldkamer en het coördineren bij ongevallen en incidenten. Tevens was je als coördinator troubleshooter bij moeilijke gesprekken, regelde je extra inzet van wegenwachten of piekcontractors bij drukte of ziekte.
Doordat je vaak een beslissing (positief of negatief) moest nemen die niet onder de normale wegenwachtservice valt en waarvan het lid nu juist wel vindt dat jij het in dit speciale geval maar voor hem moet regelen, ontstaat nogal eens een discussie. Meestal worden dit soort problemen naar de Meldkamercoördinator doorgespeeld en die moest dan maar voor een oplossing zorgen. Dat je dan niet altijd met een tevreden klant te maken had, wil ik aan de hand van enkele praktijk voorbeelden uitleggen:

'Ik heb een band kapot gereden en heb geen reservewiel bij me. Nu wil de wegenwacht het wiel meenemen naar een bandenbedrijf om er daar een andere band op te leggen. We werken toch altijd goed samen, ik werk bij de politie, en op deze manier word ik op extra kosten gejaagd. Ik wil transport naar huis want daar heb ik nog twee wielen met nieuwe banden staan. Wat maakt voor jullie dat ene transportje nou uit.'
'Met de monteur van Kwikfit. Ik heb hier een klantje voor jullie die een vervangende auto wil. Het is zaterdagmiddag vier uur en ik heb net de kapotte uilaat van een lid van jullie met de slijpschijf van het voorste gedeelte afgeslepen en weggegooid; hij was helemaal rot.
Nu blijkt dat we deze uitlaat niet in voorraad hebben. Maandag lukt dit weer wel, dus als jullie het even een vervangende auto willen regelen.'
'Ik wil een auto met een airco.'
'Ik wil een vervangauto waar je met zeven personen in kan.'
'Ik heb een vervangauto gekregen die op benzine rijdt. Zelf rijd ik altijd op gas. Ik eis dat ik een auto op gas krijg of dat ik het verschil in brandstofkosten kan declareren.'
'Ik wil op jullie kosten de vervangauto langer houden, want de reparatie aan mijn auto duurt langer dan gedacht.'
'Ik moet de vervangauto vandaag inleveren, maar ik ben ziek. Kunnen jullie hem even op komen halen.'
'Ik heb geen rijbewijs bij me en nu krijg ik geen vervangauto.'
Of 'Mijn rijbewijs is verlopen.'
Op een zondagmiddag moet de aangepaste auto van een invalide vrouw op transport van Vlissingen naar Maastricht. De vrouw kan nooit op een verantwoorde en nette manier in de hoge cabine van de transportauto komen. Ik heb gevraagd of de vrouw een dagje langer bij haar vriendin kon blijven en zowel het transport als de taxirit (eerst een prijs afgesproken) naar de maandag kunnen verplaatsen. Nog duur, maar toch een stuk goedkoper dan andere oplossingen.
En zo zijn er nog honderden andere voorvallen.
In 2004 werd ik overcompleet en werd zodoende op 58-jarige leeftijd 'slachtoffer' van een reorganisatie met toentertijd nog een prachtige afvloeiingsregeling. Ik ben me er iedere dag nog van bewust dat ik een spekkoper ben.
Dikwijls is mij gevraagd of ik het werk en alles wat daarbij komt niet mis. Nou, de 26 werkweekenden per jaar, altijd één van de twee feestdagen werken, oud en nieuw, het moeilijk op vakantie kunnen gaan (mede 'dankzij' de schoolgaande kinderen) en de nachtdiensten mis ik niet echt.
De rest mis ik wel, maar dat wordt leuk gecompenseerd door in goede gezondheid samen met mijn vrouw er met de caravan op uit te trekken. In het voorjaar drie maanden Algarve, in de zomer drie weken in Nederland bij de boer en in het najaar drie weken Zuid Frankrijk. Ja, we zien wat af!
Verder fietsen we veel, pikken terrasjes, gaan we uit wandelen en beseffen maar al te goed dat dit met alle ellende in de wereld dat dit allemaal niet zo vanzelfsprekend is. En hoe goed het leven is als je gezond bent en (nog...) een goed pensioen hebt. Kortom, het is alle dagen zondag.

John Vink (70)

Vitaal

John Ekel

Door Mieke Geursen

- Geboren in Amsterdam in november 1935 en is dus ruim 80 jaar.
- Begon zijn ANWB loopbaan bij de Alarmcentrale, werd vervolgens (assistent)kantoorhoofd Museumplein en Surinameplein in Amsterdam, Hoofd Centrale Toeristische Diensten, Hoofd afd. Consumentenbelangen; Hoofd afd. Kwaliteitszorg, Secretaris van de (Hoofd)Directie en Internationale Zaken en vanaf 1992 eveneens Secretaris van de Vereniging.
- Sloot in 1998 het werkzame ANWB-leven af.
- Zijn moeder overleed op 77-jarige leeftijd.
- Zijn vader (commandeur binnenscheepvaart Amsterdam) overleed op 85-jarige leeftijd.
- Heeft een 8 jaar oudere zus.
- Is inmiddels 48 jaar getrouwd met Lydia.
- Ze kregen samen drie dochters, waarvan er twee door progressieve ataxie op kleuterleeftijd overleden.
- Hebben inmiddels drie kleindochters (een drieling van 13 jaar), waar ze heel trots op zijn.
- Lopen en evenwicht behouden wordt moeilijker door polyneuropathie veroorzaakte- 'klapvoeten'. Loopt daarom met een stok.
- Is afgezien van wat hartritmestoornissen (die door medicatie goed handelbaar zijn) redelijk gezond.
- Leest veel tijdschriften en kranten.
- Combineert dagelijks een frisse neus halen met boodschappen doen.
- Kookt zelf en kiest voor lekker en zo gezond mogelijk eten en soms voor 'niet zo gezond omdat dat best ook wel eens lekker is'. Compenseert dat door dagelijks de dag met fruit te beginnen.
- Drinkt voor het eten graag een portje.
- Rijdt nog wel auto; rijbewijs is i.v.m. polyneuropathie voorlopig slechts met drie jaar verlengd.
- Maakte in de zeventiger jaren tijdens een congres in Barcelona kennis met opera (Lucia di Lammermoor) en is sindsdien frequent operabezoeker, samen met Lydia.
- Gaat niet meer uitgebreid op vakantie, mede door lichamelijke ongemakken van zowel hemzelf als Lydia.
- Maakt in plaats daarvan meerdaagse stedentrips in Europa en combineert dat zoveel mogelijk met operabezoek.
- Heeft een abonnement op de Nationale Opera en het Concertgebouw.
- Heeft net een cursus kunstgeschiedenis afgesloten.
- Houdt van museumbezoek.
- Staat, ondanks zijn zorg om en voor Lydia positief in het leven.

- **Ouder worden betekent fysieke achteruitgang, maar word er niet kwaad over!**
- **Neem het leven zoals het is, mèt de beperkingen die erbij horen.**

Pensioen + Zorg

door Beno Koens

Andere naam, zelfde zorgen

De redactie van de Buitenband heeft nagedacht over de inhoud van het blad en kwam met twee verzoeken. Het eerste verzoek was of ik de pensioenrubriek met de helft kon inkorten. Inmiddels zijn we bij pensioenen gewend aan kortingen, maar soms heb je toch wat woorden nodig om dat uit te leggen. Het tweede verzoek was of ik iemand wist voor een nieuwe rubriek, 'Zorg'. Voor die laatste vraag kon ik niet zo een twee drie een naam bedenken. Maar in relatie met de eerste vraag heb ik mezelf maar opgeworpen en deed het voorstel om pensioenen en zorg te combineren tot één pagina. Die combinatie maakt beide onderwerpen flexibel. Dus voortaan een vleugje pensioen en een vleugje zorg.

Dompertje

Even een update. In de laatste Buitenband maakte ik melding dat het nettobedrag bij mijn maandelijks ANWB pensioen met twaalf cent was toegenomen. Daarmee was ik volgens sommige leden die ik op de Algemene Ledenvergadering sprak nog spekkoper. Zij waren al in de 'min' uitgekomen. Dat was jammer, hoewel ik het toch leuk vond dat de rubriek gelezen werd. Het nachtelijk zwoegen op teksten werd dus beloond. Maar omdat de regering eind 2015 meer geld nodig had voor de beloftes dan was ingecalculeerd zijn per 1 april 2016 de tabellen voor de loonheffing aangepast. Met als resultaat dat ik nu ook in de 'min' sta en wel 3 euro 16. Waarvan akte.

… maar wanhoop niet

Op ruime schaal wordt in de media gewaarschuwd dat er volgend jaar gekort zal moeten worden op de pensioenen. Het is waar dat de fondsen er niet goed voorstaan. Dat geldt ook voor het Pensioenfonds ANWB. De beleidsdekkingsgraad was eind maart 2016 gedaald naar 94,6. De boosdoener is toch vooral de lage rente. Ik wil het niet mooier voorschotelen dan het is, maar de laatste dagen van april gaat de rente weer iets omhoog. Er is dus hoop. Overigens zou een lagere loonheffing in 2017 het leed kunnen verzachten. In 2017 zijn de geplande verkiezingen voor de Tweede Kamer. De lobby – waaronder de NVOG – bij de politieke partijen is in gang gezet. Ook dat geeft hoop.

Raad van Toezicht

Conform de wettelijke regels heeft de Raad van Toezicht verantwoording afgelegd aan het Verantwoordingsorgaan van het Pensioenfonds ANWB. Zoals bekend, bestaat dat orgaan uit vertegenwoordigers van de werkgevers, deelnemers aan het pensioenfonds en gepensioneerden. De Raad van Toezicht heeft in een goed onderbouwd verslag uitgebracht over het functioneren van de organisatie en de werkzaamheden van het fonds. Dat oordeel was positief, al waren er ook verbeterpunten. Er zou meer proactief gewerkt kunnen worden, waarbij het Fonds de aanwezige deskundigheid kan benutten bij de gesprekken over pensioenen tussen bijvoorbeeld werkgever en vakbonden. Voorts werd opgemerkt dat de personele bezetting van het pensioenbureau toch wel mager was. Niet in kennis maar in aantal. Een lastig onderwerp gezien de kosten, maar noodzakelijk om als Pensioenfonds op het brede werkterrein een actieve rol te kunnen vervullen.

Vertrouwen

In vorige Buitenband heb ik het onderzoek al genoemd dat gehouden zou worden onder drie groepen. Dat waren gepensioneerden tot 75 jaar, deelnemers tussen de 50 en 60 jaar en deelnemers tussen de 25 en 35 jaar. Die bijeenkomsten zijn geweest. De discussie bij de laatste twee groepen heb ik kunnen bijwonen als luistervink in een ruimte naast de zaal waar de gesprekken werden gehouden. In die luistervinkruimte was de bezetting van bestuurlijk betrokkenen eerlijk gezegd erg mager. Dat was jammer, want door de gesprekken werd een beeld verkregen van de kennis en de houding van de diverse personen die bij het groepsgesprek waren betrokken. Opvallend was wel het vertrouwen dat er was bij het eigen pensioenfonds. Meer communicatie over actuele onderwerpen, bijvoorkeur per e-mail, was wel een wens. Sociale media als facebook en twitter werden – ook door de jongeren – afgewezen. Het pensioen werd daarvoor als een te serieus onderwerp gezien. Het Pensioenfonds werkt aan een nieuwe website en krijgt dan de mogelijkheden om een eigen e-mail bestand op te bouwen, waardoor er sneller gecommuniceerd kan worden.

Trappen nemen, niet roken en denken aan later

De gesprekken vonden plaats op de 6e etage van het E-gebouw op het ANWB hoofdkantoor. Ik was net een citaat van de hoogleraar neuropsychologie Erik Scherder tegengekomen. Dat luidde: 'De lift nemen vind ik net zo not done als roken'. Dat citaat bleef hangen. Ik voelde mij verplicht om de trappen te nemen. En het lukte waarachtig. Maar er viel wel iets tegen. Het trappenhuis was erg onaantrekkelijk. Met bijvoorbeeld foto's van 70-jaar geschiedenis van de ANWB wegenwacht zou het er veel aantrekkelijker uitzien. Dat zou werknemers hopelijk meer stimuleren om de trap te nemen.

Trappen hebben ook een keerzijde. Onze buurman van 89 jaar heeft een bovenbeen gebroken en slaapt boven. Er is geen traplift en dus is er nu een probleem. Voor een verhuizing of een renovatie was er in de ogen van de buren nooit aanleiding. In dit nummer vindt u meer informatie over zaken op orde voor later. Maar denk ook eens na over het leeftijdsbestendig zijn van het huis. Bij de adresmutaties zie ik enkele verstandige leden die – wellicht met wat tegenzin – toch voor een appartement hebben gekozen. Wees ook eens verstandig en verzin even geen excuses van 'dat overkomt mij niet'. Bedenk welke risico's er zijn en welke oplossingen daarbij passen. Het kan u veel zorgen besparen als u tijdig maatregelen neemt.

bkoens@hetnet.nl

Ledensecretariaat

Personalia per 2 mei 2016

Nieuwe leden: **Regio**

Dhr. M. (Maarten) Havelaar, Lavendelpad 20, 3295 RD 's-Gravendeel, tel: 078-6734130, keurmeester/manager keuringstation 53
Mw. M.E.J. (Marlies) van Dael, Oudenboschstraat 12, 6843 PD Arnhem, tel: 026-3817991, verzekeringsadviseur, informatrice winkel Ede 80
Mw. W.M.W. (Wilma) Driessen-de Man, Parkweg 175, 2271 AH Voorburg, tel: 06-46116914, medewerker HR Support 26
Mw. H.M.J. (Henny) Zuiderwijk-Bosman, Heenvlietstraat 77, 2729 CD Zoetermeer, tel: 0793429847, medewerker leden service center 50
Dhr. H.J.I.M. (Hugo) Waterreus, Van 't Hoffplaats 15, 2871 KL Schoonhoven, tel: 0182-384760, ICT 59
Dhr. J.G.J. (Jos) Vroomans, Zwolsestraat 78, 2587 VJ Den Haag, tel: 070-3503426, hoofdredacteur autokampioen 41
Dhr. F.B. (Frans) Kramer, Herkingenstraat 54A, 3086 BH Rotterdam, tel: 010-8181782, senior wegenwacht 53
Dhr. B.J. (Bernard) Seinhorst, Oude Eibergseweg 15, 7161 RN Neede, tel: 0545-294590, allround keurmeester, senior wegenwacht 83
Dhr. J.A.H. (Ton) van der Bijl, Schansbaan 199, 2728 KV Zoetermeer, tel: 06-53512986, Accountmanager Media Sales 50
Dhr. S.G. (Sam) Schouten, Driehoeksweg 32, 7531 JJ Enschede, tel: 06-57077700, chef verkeersafdeling 83

Verhuisd:

Dhr. W.W, Huisman, naar De Hoef Oostzijde 94, 1426 AH De Hoef, tel: 06-14460261 11

Overleden:

Dhr. H. Vos, Putten, 6 maart 2016 65
Mw. A. ter Steege, (echtgenote van Cor van der Heijde), Bodegraven, 17 maart 2016 32
Mw. J.W. van Mossel, (echtgenote van Tekko Hesse), Duiven, 17 maart 2016 80
Dhr. Ing. G.B.H. van Woudenberg, Deil, 28 maart 2016 56
Dhr. E.W. Roelofsen, Wekerom, 4 april 2016 80
Dhr. F. Karseboom, Enschede, 14 april 2016 83
Dhr. P. van der Hoeven, Voorburg, 16 april 2016 26

Van het Ledensecretariaat

Hoewel wij met leedwezen moeten vaststellen dat sinds de vorige Buitenband vier leden zijn overleden en bovendien de echtgenotes van twee leden, zijn we blij dat zich inmiddels weer negen nieuwe leden hebben aangemeld. Zeven hiervan hebben zich zelfs 'spontaan' aangemeld via het daarvoor bestemde formulier op onze website.
Hoewel wij de laatste maanden weer vele wervingsbrieven met bijlagen (een paar Buitenbandnummers, foldertje over onze vereniging, inschrijfformulier, etc.) hebben verzonden, was de respons daarop helaas slechts minimaal (twee aanmeldingen). Zou dit kunnen betekenen dat de website-aanmelders door u geënthousiasmeerd zijn? Of wint de website inmiddels aan populariteit en weet men die daardoor beter te vinden? Wij zijn er in ieder geval blij mee!
U weet dat wij een boeket bloemen laten bezorgen aan leden die een kroonverjaardag of een huwelijksjubileum bereiken. Onze ad-interim hoofdredacteur Bert van der Snoek vroeg ons of het niet leuk zou zijn om in de nieuwe rubriek 'Beste Mensen' eens een bedankje voor de ontvangen bloemen op te nemen. Tja, op zich zou het leuk zijn om die waardering op deze manier te belichten, maar wij vinden dat we alle overige leden die ons bedanken daarmee te kort zouden doen. Of misschien voelt u zich straks nog 'verplicht' ook een bedankje te sturen als u een bloemetje van ons ontvangt! Dat is beslist niet onze bedoeling. Wij weten dat onze bloemenhulde ontzettend gewaardeerd wordt en natuurlijk vinden wij het fijn als we van u horen dat het zo'n mooi boeket was. Maar het belangrijkste is dat ons boeket een beetje bijdraagt aan de vreugde van die ene -voor u- speciale dag...

Uitbreiding adresgegevens

Zoals u weet, stond voor de Algemene Ledenvergadering (ALV) van

22 april jl. geagendeerd het voorstel om de ledenlijst, die tegenwoordig voor onze leden op de website van onze VG wordt gepubliceerd, uit te breiden met de voornaam, het mobiele telefoonnummer en het e-mail-adres (voor zo ver bekend) van de leden. Dit voorstel hebben wij gedaan, omdat ons gebleken is dat veel van onze leden elkaar vaak eerder (her)kennen aan de roep/voornaam van de collega's. Daarbij heeft het gebruik van e-mail en mobiele telefoon i.p.v. de gebruikelijke papieren post en vaste telefoonlijn een enorme vlucht genomen en lijken deze communicatiemiddelen inmiddels behoorlijk ingeburgerd voor het leggen of onderhouden van contacten.
De ALV heeft dan ook zijn goedkeuring gegeven aan dit voorstel.
Wij, als ledensecretariaat, zorgen in principe minimaal 1 x per maand voor het verversen van de gegevens voor deze ledenlijst op de website. De eerstvolgende keer zullen daar dus aan worden toegevoegd de in het voorstel genoemde onderdelen. Vanzelfsprekend zullen wij voor diegenen, die daar alsnog bezwaar tegen maken, daarvan afzien. Natuurlijk zullen wij op uw verzoek de van u nog ontbrekende gegevens alsnog toevoegen.
Wilt u, als u bezwaar wilt maken of een aantal ontbrekende gegevens wilt toevoegen, dit a.u.b. per e-mail of schriftelijk aan het ledensecretariaat kenbaar maken.

Mieke Geursen en Rolf van der Loo
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Puzzel

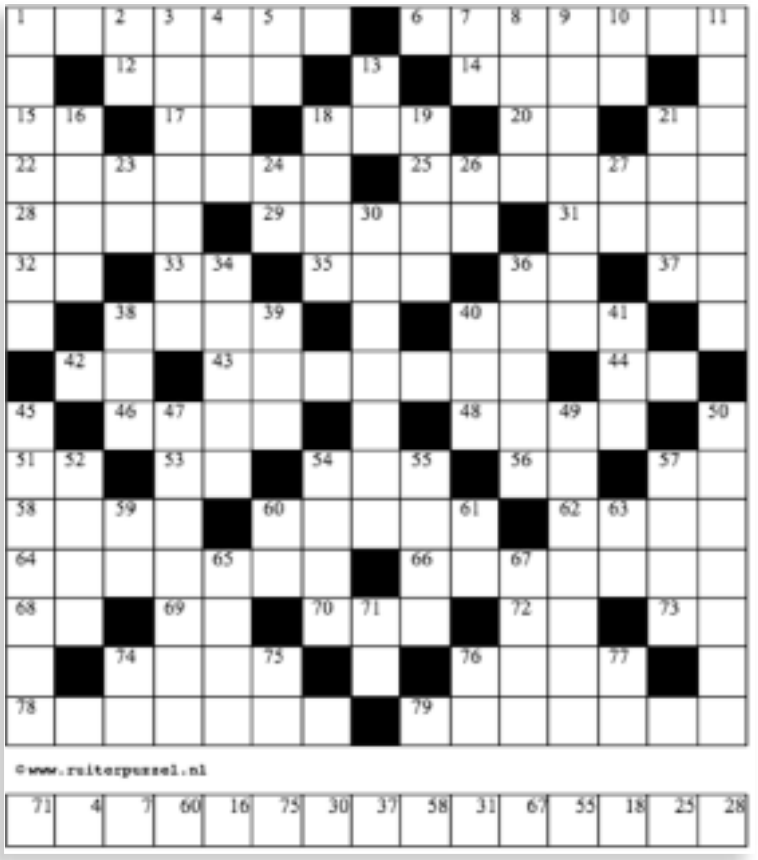

Horizontaal

1 Lichtzinnig 6 dorsthebbend 12 roeibank 14 hoofddeksel 15 aan boord (afk.) 17 legsel 18 vogel 20 dierengeluid 21 zie aldaar (afk.) 22 internationale samenkomst 25 chirurgische behandeling 28 opgooi 29 een kuur doen 31 plezierreisje 32 technische titel 33 maanstand (afk.) 35 teleurstelling 36 persoonlijk voornaamwoord 37 muzieknoot 38 bezieling 40 bewonderaars 42 public relations (afk.) 43 lastig 44 lengtemaat 46 prooi zoeken 48 broedplaats 51 slee 53 bijwoord 54 hoed 56 landenteken 57 breedte (afk.) 58 plakband 60 splitsen 62 water in Italië 64 heelal 66 chemisch proces 68 geloofsgemeenschap (afk.) 69 meisjesnaam 70 boot 72 titel van een prins 73 motorraces (afk.) 74 op die wijze 76 troefkaart 78 kade waaraan men schepen lost 79 ontstoken wondvocht afscheiden.

Verticaal

1 Klein deel 2 idem (afk.) 3 vulsel tussen stenen 4 het Bijbelse goudland 5 jongensnaam 7 voorzetsel 8 harig 9 op gang komen 10 tijdschrift (afk.) 11 vermakelijk 13 muzieknoot 16 werktuig om gaten te draaien 18 gebruik 19 aardig 21 maaimes aan een lange stok 23 vervoersmaatschappij (afk.) 24 maanstand (afk.) 26 de onbekende (afk.) 27 bijwoord 30 onderdeel van een roeiboot 34 deel van een huis 36 ´s nachts wakker blijven 38 tijdperk 39 kloosterling 40 aangenaam 41 paar 45 van natuurlijke samenstelling 47 vogel 49 boosaardige 50 graven 52 dunne stengel 54 dorpsgemeenschap op Java 55 afgezet veld 57 Europeaan 59 wiskundig getal 60 titel 61 neon (symbool) 63 bruto (afk.) 65 water in Frankrijk 67 traditie 71 muzieknoot 74 spil 75 ordedienst (afk.) 76 Bijbelboek (afk.) 77 de oudere (afk.).

De oplossing van de kruiswoordpuzzel uit het voorjaarsnummer 2016 luidt:

BEWEGEN IS GEZOND

Wij hebben 48 inzendingen (2 per post en 46 per e-mail) ontvangen.
De trekking door onze 'huisnotaris' heeft plaatsgevonden op 3 mei jl..
De winnaar is geworden:

De heer L. Nowak te Brunssum. Van harte gefeliciteerd!

De felicitatiebrief en de prijs, een VVV-cadeaubon ter waarde van € 25,– zijn inmiddels naar de winnaar verstuurd.

De oplossing van deze puzzel inzenden vóór 15 juli 2016 naar:
Hans Middelraad
Stortemelk 22, 2401 BZ Alphen a/d Rijn
of per e-mail naar: *puzzel@vg-anwb.nl*